

Carşaf

SAYI: 13



22 MART 1978

4 LİRA



SİLAHLARI
TESLİM ET ÖRÜMCEK...
MAYISA KADAR
SAYICAM !.

ÖRÜMCEK
VANCE

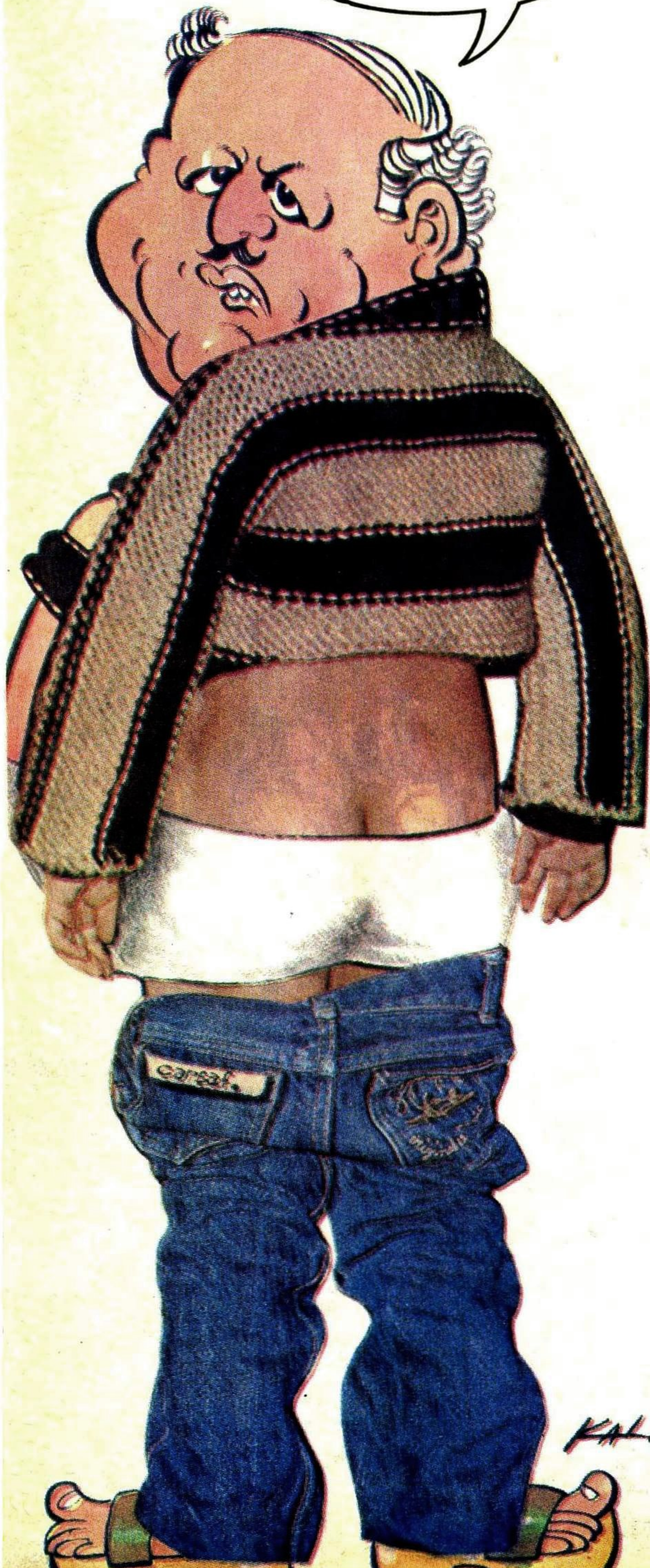


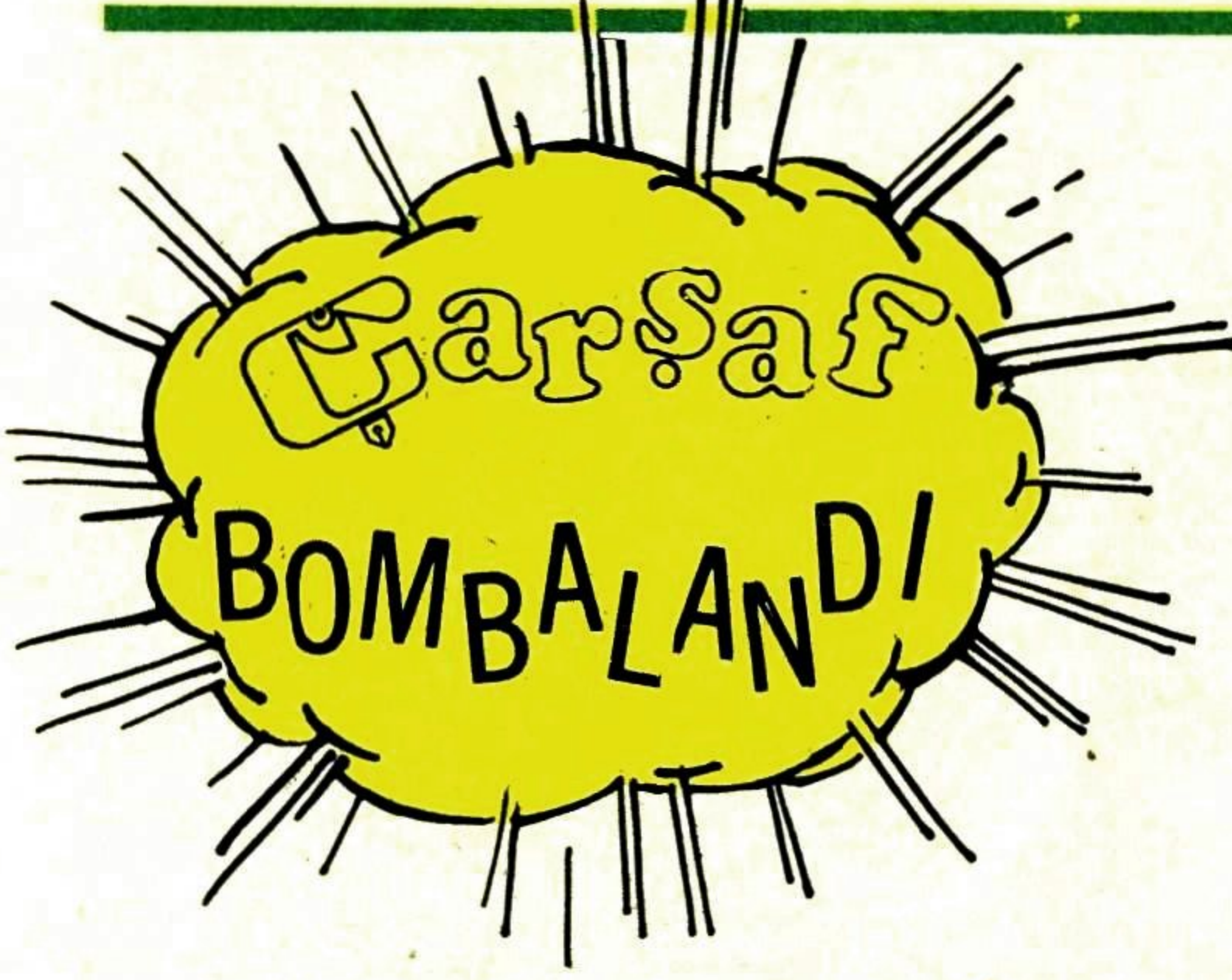
BÜYÜK FIRÇACILAR 'dan

RUBENS

TEKZİP

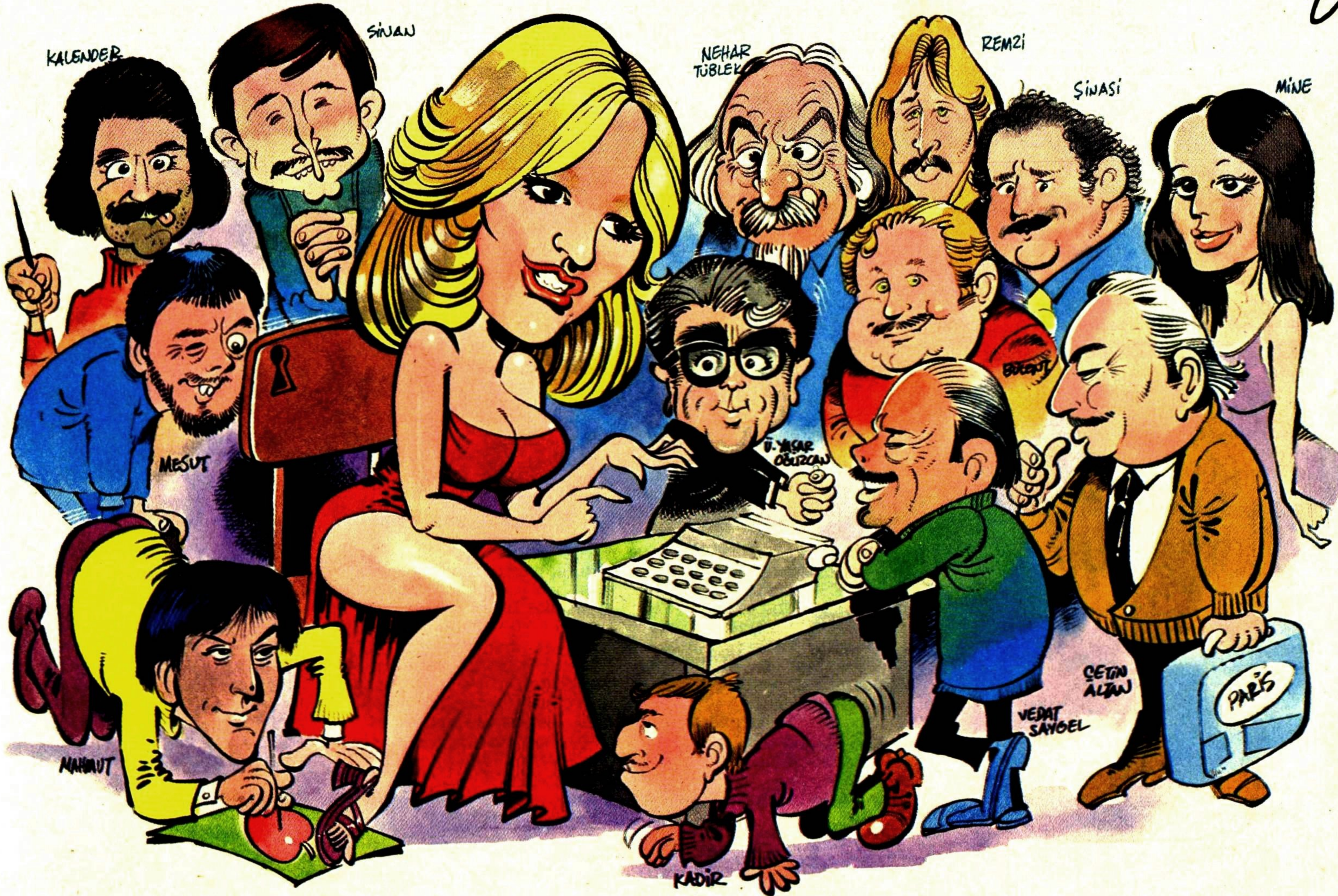
HANI HERKESE
UYDURUYORDUNUZ?
BANA NEDEN
UYMADI?..





ÇARŞAFÇI AJDA PEKKAN KADROMUZA KATILDI

Ve, **Çarşaf**
ÇARŞAFA DOLAŞTI



SABAH erkenden servise gelen ÇARŞAF'çılar, kimine göre ses bombası, kimine göre seks bombası sayılan Ajda'yı bir masanın başında şıkır şıkır çalışırken görünce, şaşkınlıktan dillerini yuttular!

Bülent, Kalender ve Mesut'tan oluşan ekip, patlamaya hazır durumdaki bombayı etkisiz hale getirmeye çalışırken, Şinasi ile Remzi de giriş çıkış yollarını tuttular. Mahmut'la Sinan eğilmiş, araştırmayı derinleştiriyorlardı: "Bu fitili, bu fünyesi..." Derken, kendi ağzından öğrenildi servisteki bombanın künyesi: "Adım, Aida Pekkan..."

Ekrandaki sahneyi aratmayacak bir merakla uzattık mikrofonu ağzına:

— "Sizlere yepyeni bir ÇARŞAF sunuyorum."

— "Sağol ablacığım. ÇARŞAF'ı gerçekten bu kadar çok mu seviyorsunuz?"

— "Evet... Her şeyimi verecek kadar..."

— "ÇARŞAF'a olan tutkunluğunuz nereden geliyor?"

— "Aaah, ah!.. Orasını ne siz sorun, ne ben söyleyeyim... Yıkılmış çamlarla, yaktığım canlarla tüm yaşamım ÇARŞAF'ların üstünde geçti ayol!"

Vedat SAYGEL

OTORİTE

ÇETİN EMEÇ

SU beynimiz, ne hoş öğütlerle yıkana yıkana bugünlere geldik hatırlıyor musunuz?...

Küçüktüm, hiç unutmam, kibritle oynamaya hakkım yoktu. Haşın bir parmak hemen burnumun dibinde sarkıçlaşıp, ardından tehdit kokan bir uyarı kulağımda çınlandı: "Sonra, gece yatağını ıslatırsın ha!..."

İlk kez elime boş bir tabanca aldığım gün, çevremdeki telâş pek içtendi. Ama, nedeni de o denli yapmacık: "Ya şeytan doldurursa..."

Ve kamalar, bıçaklar için söylenenler: "Bakarsın, durduğu yerde uzar..."

Aksi gibi, inanırdım, inanırdık...

Şimdi, daha yavaşça ayıya tüyü jilet tanımamış velet, tutuyor bomba atıyor... Makineli ile adam tanyeri... Bu marifetleri yaparken de, neden yararlanıyor biliyor musunuz? Özgürlüğünden...

Çünkü özgürlük, garip bir nesnedir... Engele çatma-

dığı sürece gelişir, serpilir. Komşu özgürlükleri, kapsamının içinde eritir...

Bugün otorite yok, engel de yok... Özgürlükler, gelişigüzel filizlenip, boy atıyor...

NE gariptir ki, daha bebeklik çağında belirli kurallara uymamakta direnen insan, otorite buhranına çattığı zamanlarda, onu özleyiveriyor...

Peki, otoriteyi kimden beklemek gerekiyor? Tanrıdan mı?.. Oy desteğinde iş başına gelen iktidardan mı? Kamu adına konuşan bir azınlıktan mı?.. Ve, otoriteye sahip çıkan, sonunda, onu yalnız kendi yararına kullanmıyor mu?..

Olaya bu açıdan bakınca, otorite kavramı nereye çekerseniz oraya gider. Ama, bir gerçek yine de değişmez: Otorite, ihtiyaçtan doğar... Doğar da, sınırlarını belirleyen ihtiyaçlar olmaz... Yine, kişinin keyfi bilir...

Siz, özgür olmak istediğiniz ölçüde otoriteyi görmezlikten gelirsiniz; özgürlüğünüzden fedakarlık edebileceğiniz oranda da, ona uyarırsınız.

MİLLETLERİN yaşamında, özellikle de cıvıvı dö-nemlerde, ufkun karardığı, toprağın tabanlar altın-da sallandığı, pahalılığın soluk kestiği, yoklar listesinin uzayıp gittiği, karaborsanın alıp yürüdüğü dar boğaz

geçitlerinde, halkın otoriteye karşı birden ayrıntı kabarıp. Beşikte bile yakındığı otoriteyi, özleyecek olur.

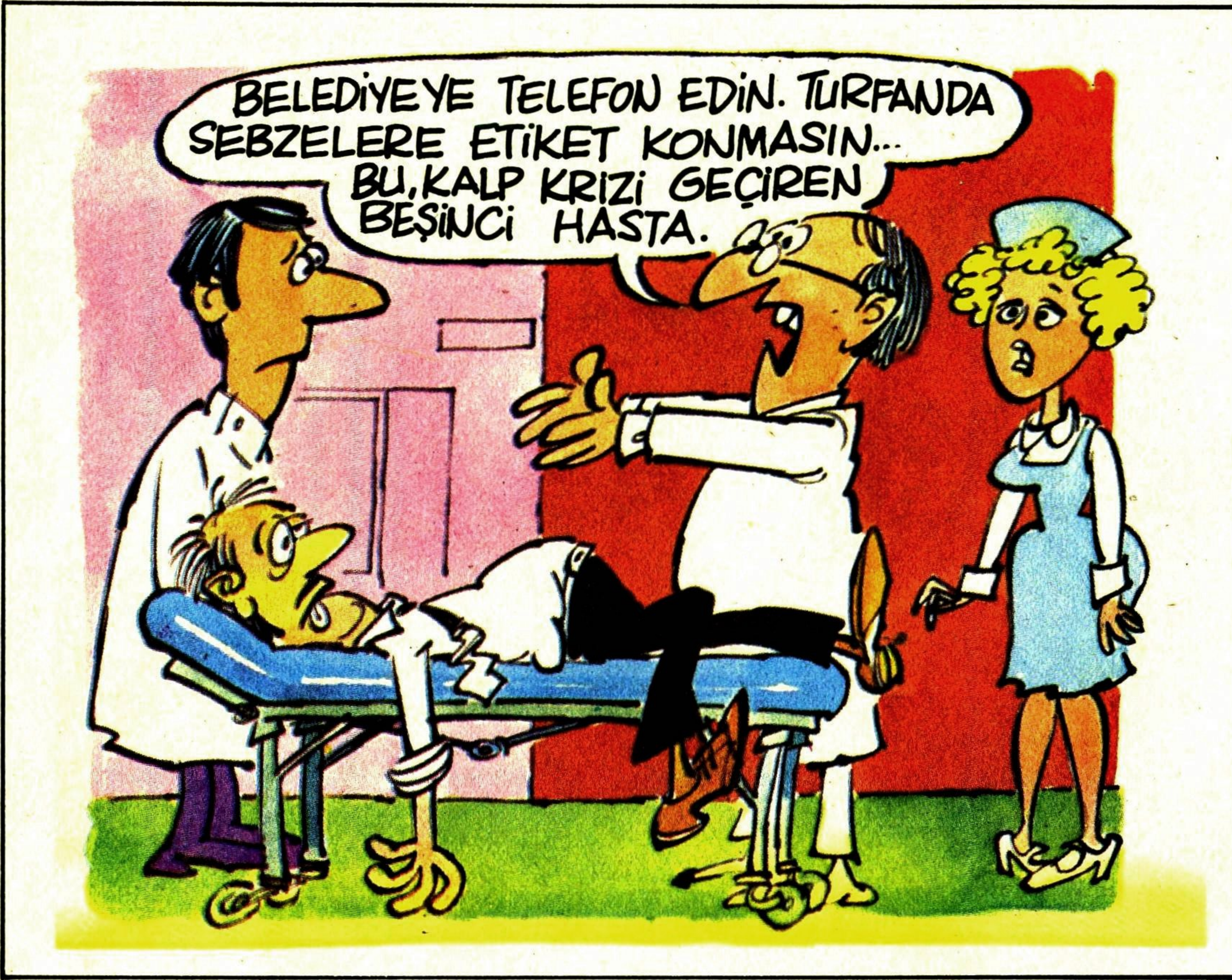
Dolmuş, otobüs kuyruklarında titrerken, onun adını anar... Sabah çocuğunu üniversiteye uğurlarken, dilinde o vardır... Kalabalık içinde itilip kakıldığı zamanlarda, hep onun kulaklarını çınlatır... Karanlık bir sokakta yürürken, peşinden gelen masum ayak sesleri bile yüreğini "hop" ettiriyorsa, bilin ki dua gibi onun hecelerini mırıldanıyordur...

Böyle zamanlarda, İnsan Hakları Beyannamesinde hiç değinilmeyen, fakat en az o belgede yazılı olanlar kadar kutsal bir hak, akla gelir: İnsan gibi yönetilme hakkı...

İşte biz, bu hakkı hep yumurta kapağı geldiği zaman hatırlarız... Alaeddin'in sihirli lambasındaki dev gibi, başımız sıkıştığı zaman ona özlem duyarız. Ve, bir noktayı hep unuturuz: Kullanmaya kullanmaya, onun da pas tuttuğunu... Bu çarktaki paslanmanın, otorite çarkını da felce uğrattığını...

İŞTE, yıllar yılı otoritenin rafta kaldığı şu düzende, şimdi istesek de, onu iki bacağının üstünde doğrultamıyoruz... Bütün yaşatma çabamıza rağmen, otoriteyi bitkisel hayatından çekip alamıyoruz...

Belki acı, ama gerçek: Hep, dün ettiklerimizi biçiyoruz.



PAHALILIK, KALP HASTALIĞI YAPIYOR...

Karikatürler:
Bülent DÜZGİL

TIP adamlarının inatçı gayretleri sonunda, pek çok hastalığın kaynağı bulundu. Bulunmasıyla da, şimdiye dek bize öğretilenlerin yanlışlığı ortaya çıktı. Hayvansal besinlerin damar tıkanıklığına neden olduğunu söyleyenler, dut yemiş bül-büle döndüler. Kızartmanın karcığı bozduğunu söyleyenler, balon gibi söndüler. Koleranın

bile lağım sularından bulaşmadığı saptandı. Böylece, tüm mikroplar aklandı. Son verilere göre, hastalık nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

Kalp hastalığı fiyat artışlarından doğuyor.

Yüksek tansiyona, esnafın eksik tartışları neden oluyor.

Trafiğe girmek, insanı aklından ediyor.

Taşıt kuyruğunda bekleyenler, grip ya da bronşitten gidiyor.

Turfanda sebze üç adım giden seyredenler, evhamama kapılıyor. aylık kirası 15 bin lira olan daireyi gezenlere, hemen oracıkta fitik ameliyatı yapılıyor.

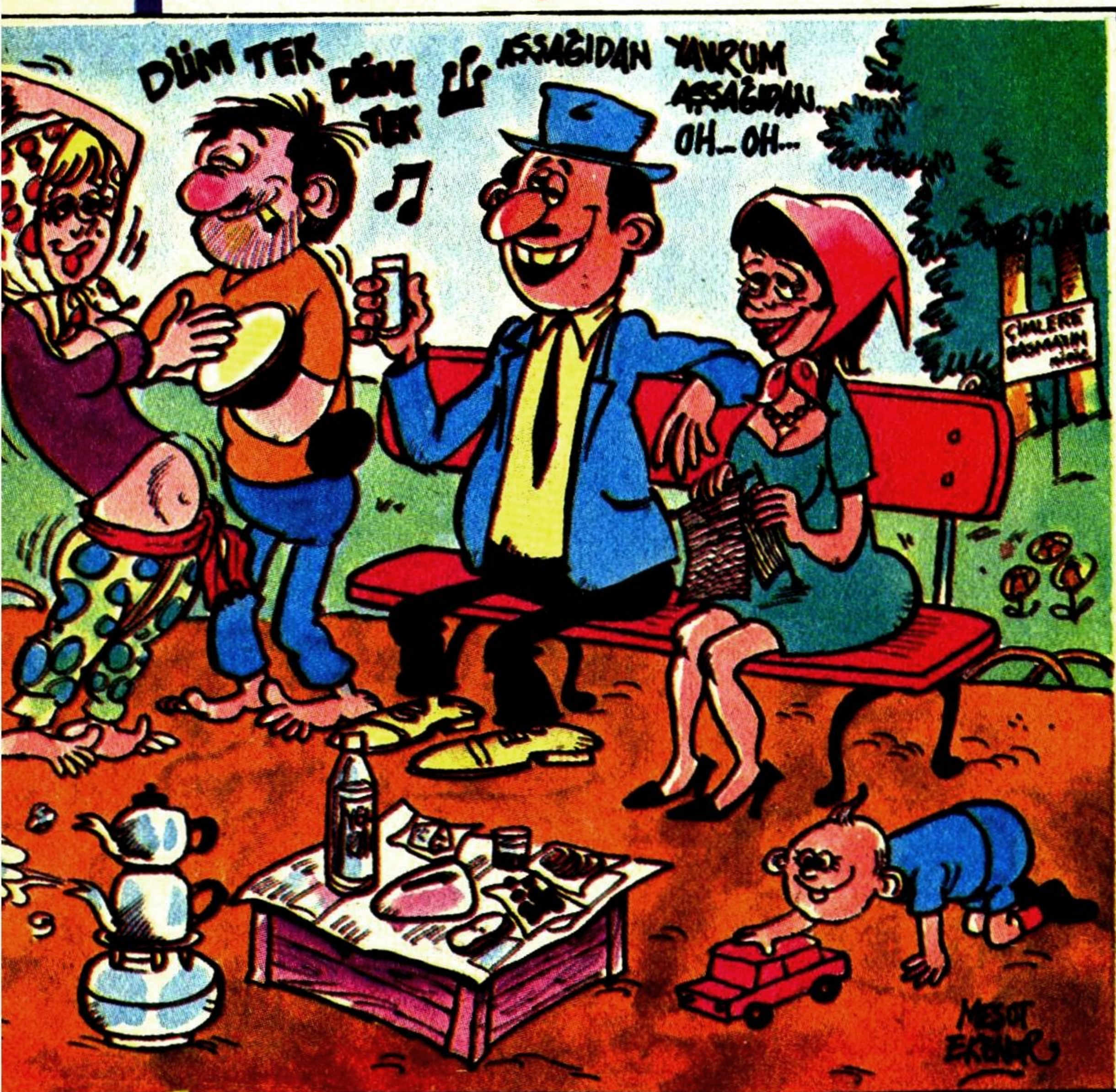
Sağlıklı kalmak istiyorsanız, çarşıya pazara sokulmayacaksınız. Hele fiyat etiketlerine hiç dokunmayacaksınız!

Derginiz

Çarşaf

MÜJDE

her hafta bir aileyi
Yıldız Park Gazinosu'na
davet ediyor



Yukarıda, bu haftanın talihli ailesini Yıldız Park'ta eğlenirken görüyorsunuz...





IMF,
ya çifte nağra,
ya dümbelek, ya da tef...

IMF Türkiye'yi kurtaracaktır. Kezzaplı pansumanla bütün yaralarınızı saracaktır. Arslanım IMF, kaplanım IMF, ben sana yandım IMF; IMF de IMF!
IMF'ye göre, pastırmanın kilosu en azından üç bin iki yüz elli yedi lira, kırk sekiz kuruş olmalıdır. Zeytin ise, mutlaka bin yüz yirmi iki liraya çıkmalıdır. Ve bu arada durumu kaçamak olarak soğan ekmekle idare edenler ise, hepten aç kalmalıdır. Arslanım IMF, kaplanım IMF; ben sana yandım IMF; IMF de IMF!

IMF'ye göre, uygulanması gereken ekonomik kural şudur: Fiyatlar daima kırk beş milyonda yüz otuz kişinin dışında kimsenin erişemeyeceği bir tavanda tutulmalıdır. Yani hiç kimse, hiçbir şey alamamalıdır. Belki bir gün alırım umuduyla dahi düşsel bir avuntunun çengelinde kalmamalıdır. Ayakkabısı olanlar ayakkabısız, çorabı olanlar çorapsız, donu olanlar da, donsuzluğa itilmek suretiyle, tüketim kısıtlanmalıdır. Tüketim kısıtlandıkça, döviz harcamaları azalır. Döviz harcamaları azaldıkça, dışa karşı borçlanma da, kendiliğinden düzelir. Bu uygulamayla nüfusun yarısı açlıktan kıkırdayınca, sıra güzel günlere gelir. Çünkü ekonomi, kırk beş milyona göre ayarlanmamıştır. Madem ki ekonomi nüfusa göre ayarlanamıyor, öyleyse nüfusu ekonomiye göre ayarlamak gerekmektedir. Bunun böyle olduğunu Suphi Paşazade Feridun Bey de uzaktan bilmektedir. Ve asla kimse kuru ekmeğe katık aramamalıdır. Ekmeğin içini bile yemeğin suyuna banamamalıdır. Arslanım IMF, kaplanım IMF, ben sana yandım IMF, IMF de IMF!

DİYELİM ki canımız kestane kebab istedi... Olmaz! Batarız. Kestane kebabın yüz gramı, en az altı yüz doksan iki liraya çıkmalıdır. Diyelim ki canınız Emirgân'da çay içmek istedi. Olmaz! Döviz yok ülkede.. O çay fincanını yapan fabrikanın makinesi nereden geliyor? O çayı pişiren ocağın gazı nereden geliyor? O çayın ibriğinin madeni, nereden geliyor? Çay içmek demek, bunları düşünmeden savurganlık etmek demektir. Çayın da fiyatı en azından on iki bin elli beş liraya çıkarılmalıdır... Bir kâğıt helvasının fiyatı, dört yüz beş liradan aşağı olmamalıdır. IMF düzeltirse, böyle düzelterektedir ülkemizi. Ve her

pürüzü çözüp bir güzel temize havale edecektir hepimizi. IMF'in niyeti, iyidir. Ve de köylümüz ülkemizin efendisi, IMF de onun beyidir. Arslanım IMF, kaplanım, IMF; ben sana yandım IMF! IMF de IMF!

Sigara içiyorsan, içme.. Su içiyorsan, su da içme.. İçip içip de ne olacak! Hiç bir şey içme! Hiç bir şey de yeme... Söz konusu, ülkenin kaderidir. Dar boğazdan geçiyoruz. Pantol, ceket gömlek mi giyiyorsun? Giyme efendim!

Hiçbir şey yiyip içmeden ve de giymeden, tüketimi kısıalım.. Kalkınma böyle olur. Almanya nasıl kalkındı Almanya? Adamlar on yıl, ne yediler ne içtiler, ne giydiler. Çırılçıplak kaditleri çıkıp son nefeslerini verinceye kadar, ülkenin kalkınması için öyle beklediler.. Demektir. Nasıl kalkındı Norveç? Çırılçıplak, aç ve susuz..

BİR ülkenin kalkınması, tüketimin durması demektir. Böylece üretimle denge kurulmuş olur. Ne üretir, ne tüketirsin, dış ticaret açığı kapanır. Hiç bir mezarlığın dış ticaret açığı yoktur örneğin. Neden? Ne üretir, ne tüketir çünkü. Madem ki, biz de üretmiyoruz, öyleyse tüketemeyiz de..

Yap rakıyı on yedi bin lira! Bak bakalım kim tüketebilir! Olsa olsa kırk kişi... Onlara da helâl olsun... Yap ekmeği bin lira! Yap çorabı üç bin lira.. Ve kurtulsun ülke!

Ne diyor IMF? Ayağınızı yorganınıza göre uzatın! Yorgan hiç yoksa, ayaklarınızı da yok edin...

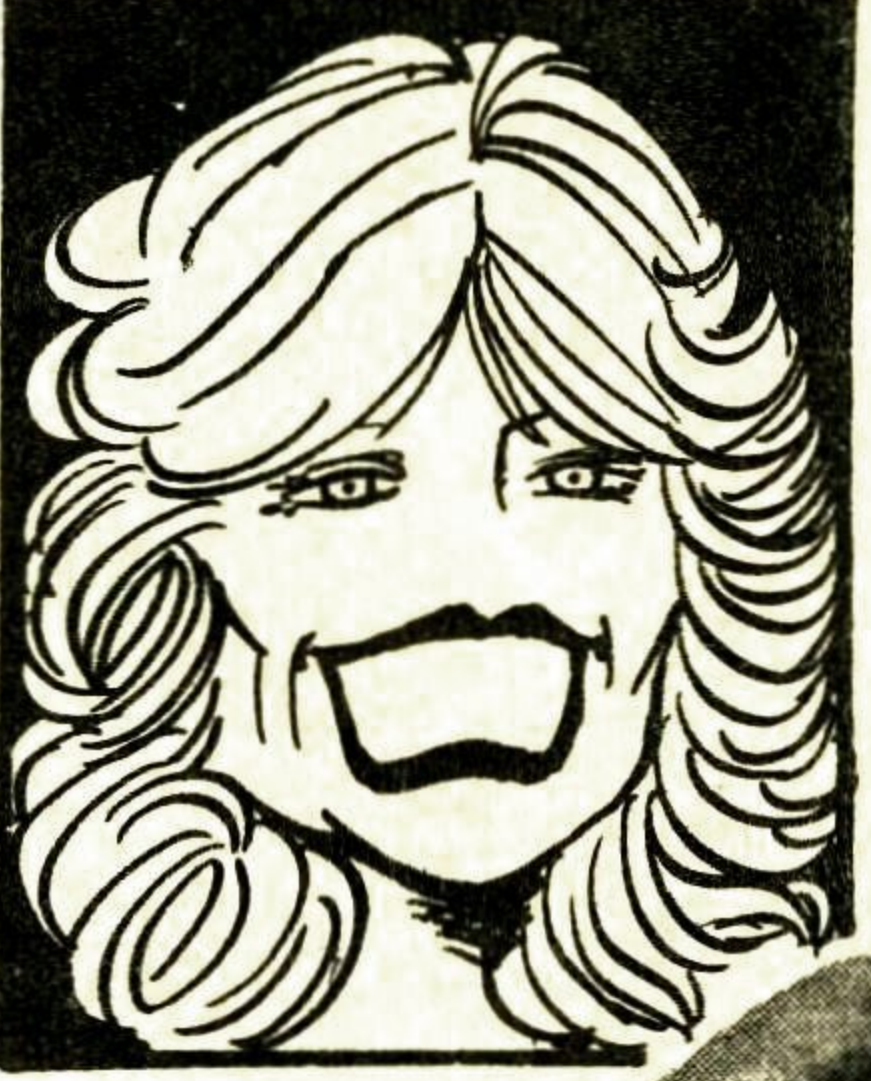
IMF'yi dinlemeliyiz. IMF bizi kurtaracaktır. Yarımızı öteki dünyaya gönderip, sıkıntı çemberini kıracaktır. Arslanım IMF, kaplanım IMF, ben sana yandım IMF; IMF de IMF!..

Parlamento'ya Türk büyüklerinin heykelleri konulacak



Süleyman Bey, başçılığa başladı!..

Yazan: Hikmet FERİDUN ES
Resimleyen: Öznur KALENDER



DEMİREL, Balıkpazarı'nda ciğerci dükkânı açtı galiba..

Evet efendim...Buyrun beyler, buyrun hanımlar!

Kuzu sarması verelim... Danda işkembesi verelim.. Manda yüreği verelim.. Keçi paçası verelim.. İktidarsız iseniz, koç yumurtası verelim.. Kokoreç verelim...Böbrek verelim. Bumar

verelim...Sığır dili verelim... Dalak verelim.Beyinsiz, ucuz baş verelim... Heeeeey mübarek, ne başlardır bunlar be... Al yeme de, hükümet kur, hükümet idare et bunlarla..

Tevekkeli değil, kendisini yere yatırıp, ağzına avuç avuç kırmızı biber doldursanız, bizim Demirel, ölüm Allahın emri, Ecevit'e "Başbakan" demez... Ondan söz ederken hep, "Hökümetin başı" diye başlar. Kendinden lâf açarken de: Muhalefet'in başı.. Neden acaba? Bilmeyecek ne var? Adam, serbest ticaret hayatına atıldı bir kere... Başçılığa başladı!

Memlekette ne beyinli, ne beyinsiz başlar olduğunu ondan öğreniyoruz... Hükümetin başı, muhalefetin başı derken, bakın ne başlar çıktı karşımıza...

Devenin başı! Necmeddin Hoca'nın dolarları sayıp, satın aldığı ve Arafat dağında kırım kırım kestiği devenin başı...

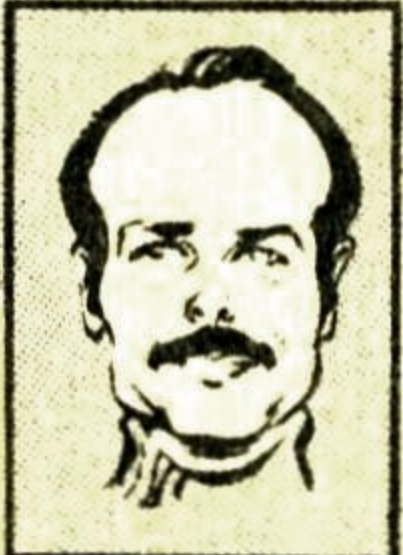
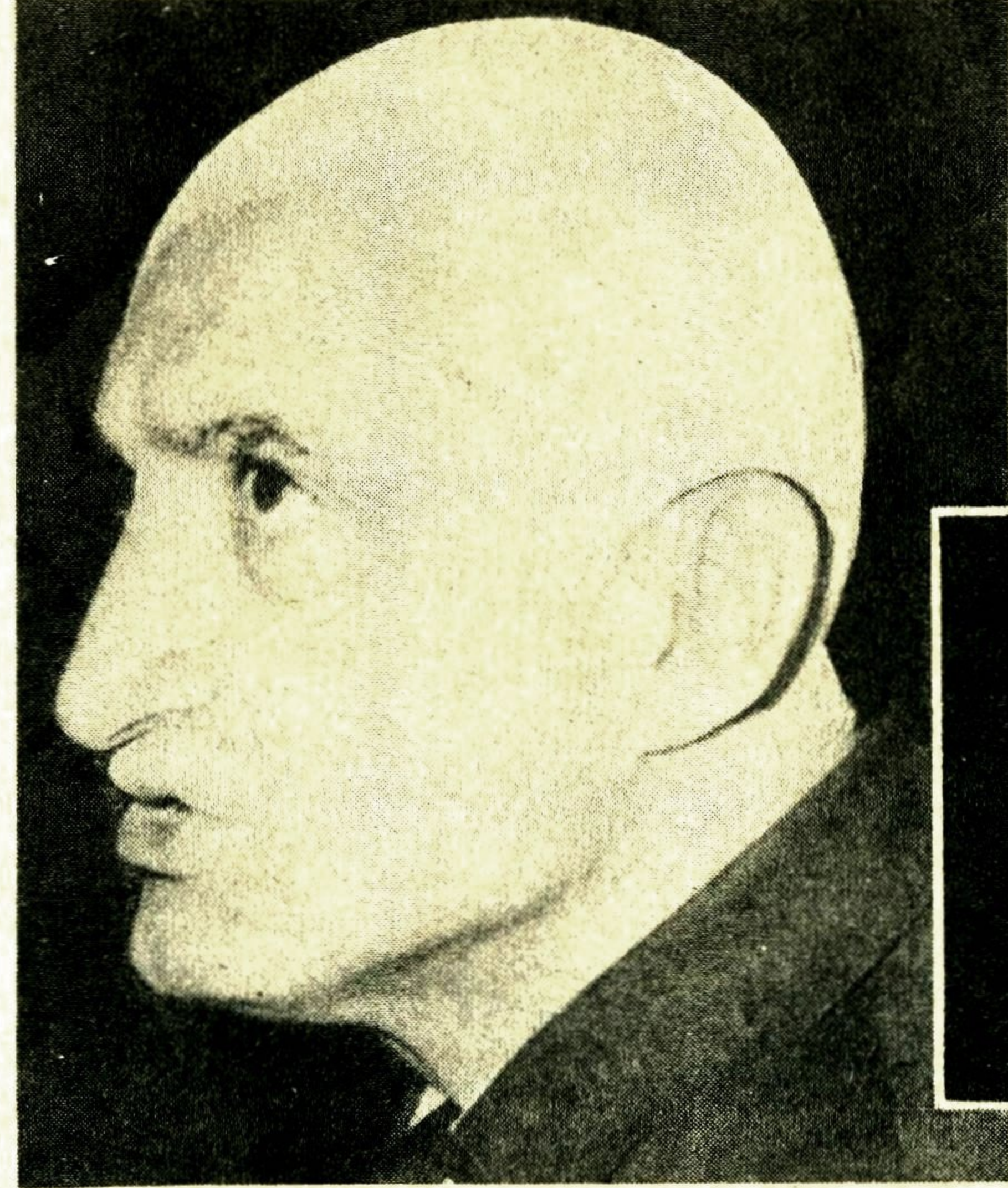
Balığın başı... "Balık baştan kokar" derler ya... İşte balığın kokuşmaya başladığı o nahiye..

Şen dana başı.. Nam-ı diğer, öküz başı!.. Kolman çivitlerinin alâmeti fabrikasıdır. Başka anlam aranmaya...

Eşek başı...Sözünü geçiremeyen âmirlerin, parti liderlerinin sık sık arkadaşlarına, "Biz burada eşek başı mıyız?" diye sordukları sorgudaki ünlü baş... Ve daha ne başlar...

Süleyman ustanın dükkânında yalnız bir baş bulamazsınız! Beyinli baş.. Zaten ne yapacaksınız içinde beyin olan başı Türkiye'de?..

Meşhur sözdür: Bir baş ol da, istersen soğan başı ol.



VEDAT
SAYGEL

**NE
GÜNLERE
KALDIK**

Neden oımasın?.. Fikir gazetesi vardır, küfür gazetesi vardır. Yeter ki, seçmesini bilesin. Bunlardan ilkin okuyan, eksiklerini gidermiş olmanın gururuyla kasılır... İkincisini okuyan, başımıza muhalefet sözcüsü kesilir!

BİZE GÖRE HAVA HOŞ

"Birbuçuk ton dinamit ele geçirildi."

"Çok sayıda tahrip kalıbı bulundu."

"Mermi kaçakçıları yakalandı."

Öte yandan kendimizi yer bitiririz:

"Amerika acaba silah ambargosunu kaldıracak mı?"

"Valla paşa gönlü bilir."

Kafamız kızsarsa, arama ayağına yatar, ihtiyaç tazlasi silahları NATO ülkelerine satarız.

DEMİREL

"Ecevit, gazete kültürüyle devlet idare ediyor" dedi

Tüüü... Gördünüz mü başımıza gelenleri!...

Kırk yılda bir sesimizi yabancı basına ulaştırdık, tercüme hatasından onu da yüzümüze, gözümüze bulaştırdık!

Ucuzluktan ucuzluğa, hayattan hayata fark var birader.

Elin gâvurcuğu ne bilsin yiyecek, içecek fiyatlarına erilemediğini, buna karşı insan hayatına metelik verilmediğini!..

Avrupa gazetelerine

ilanlar verildi: **«TÜRKİYE**

Bakanı, **ŞİMDİ**

Asyayonun otel fiyatlarına **YÜZDE 30**

maması için **DAHA UCUZ**

bulundığını

El birliği ile

Dış ülkelerden aldıklarımızla sattıklarımızın karşılaştırmasını yapan gazete, yazı dizisine başlığı konurmuş:

"Nasıl Borçlandık?"

MC ortaklarının kişisel çabalarıyla...

Türkeş, su başlarını tuttu. Erbakan, hayali temeller attı...

Sulu, Yahya'yı servet sahibi yaptı.

Ve koca ülke, gırtlığa kadar borca battı!

RAPOR

Yer yerinden oynasa Hayıra yoruyoruz. Gökten mermi yağıyor Birşeyler oluyoruz!.

Huzuru unuttuk da Bilene soruyoruz Tüm parmaklar tetikte Kankardeş oluyoruz!

Üç kuruş görmeyelim Birinde, soyuyoruz. Yol kesip can alarak Milyoner oluyoruz.

Kin, nefret bürünmüşüz Öfkeyle soluyoruz. Bayram yapalım dostlar Biz uygar oluyoruz.

Garşaf dolusu hahahaha

Murat KÜRÜZ



lerinden nutuk çekerti.

Bir gün, milyarder Amerikalı bir ırmağa düştü ve çırpınarak bağırma-ya başladı:

"İmdaaaat!. Yüzme bilmiyorum!.."

Hiç kimse yardıma niyetli değildi tabii. Herkes toplanmış, kılını kıpırdatmadan onu seyrediyor ve içlerinden, "Ah, boğulsa!.." diye geçiriyorlardı.

Ama Amerikalı milyarder çırpına çırpına, bağıra çağıra sonunda kıyıya varmayı başardı ve sudan çıkar çık-

maz mırıldandı:

"Ben olmasaydım, boğulmuş-tum!..."

A MERİKA'ya birkaç yüz milyon dolarlık alışveriş yapmaya gelen bir Arap şeyhi, New York'un en lüks otelinde balık yiyordu. Birden boğazına kılçık kaçmasın mı?... Adam boğulur gibi morarırken, kesik kesik haykırdı:

"Çabuk bir hastane satın alın!.."



B ÜYÜK bir Amerikan sermaye- darı, taaa Vatikan'a gitmiş, Papa'nın karşısına çıkmış ve ona bir milyon dolar teklif etmişti. İstedığı, Papa'nın kilise dualarında "Tanrım günlük ekmeğimizi ver", biçiminde değil de, "Tanrım, günlük Koka Ko- la'mızı ver" diye dua etmesiydi. Tabii şiddetle reddedildi ve kös kös döner- ken, şöyle mırıldandı:

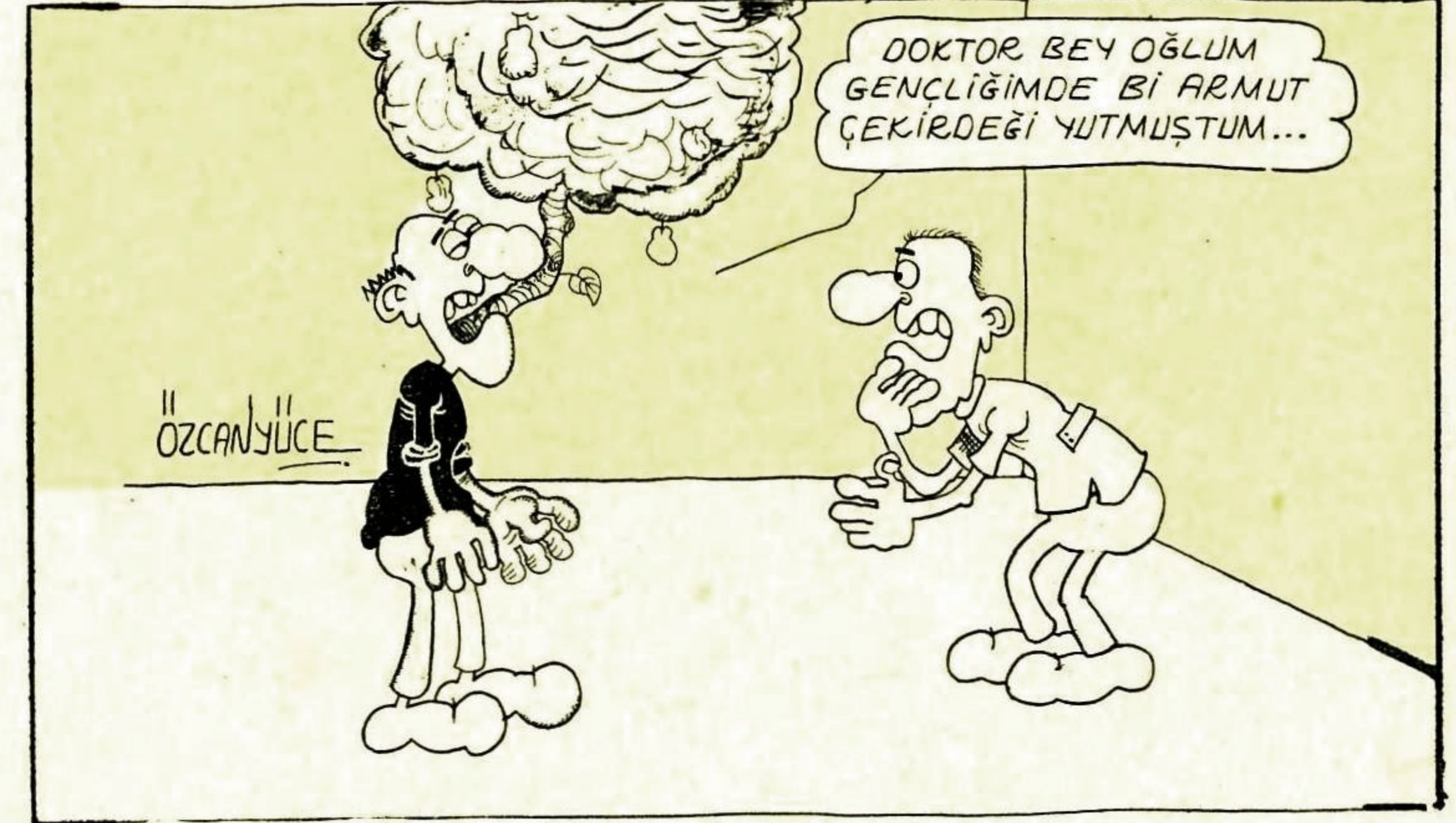
"Günlük ekmeğimizmiş, pöh!. Fır- nıncılardan kaç para aldığını merak ediyorum doğrusu!..."

B İR petrol kralı, kendisi için her yanını altın kaplattığı Kadillak ın parasını ödemek üzere cebinden çok sıfırlı bir çek çıkarıp:

"Bozdurmaya zamanım yok, üs- tünü Volkswagen olarak verin" dedi.

M İLYARDER bir Amerikalının, can sıkıcı bir adeti vardı. İşçi- lerini sık sık çevresine toplar ve:

"Ben olmasaydım, hepiniz birer hiçtiniz!. Benim sayemde yaşıyorsunuz!. Bensiz hiç bir işe yaramazsınız! Her şey benim sayemde oluyor!. Ben olmasam hepiniz ölürsünüz... " gibi-



Coşkun GÖLE



Hüseyin BELGERDEN



PARA.. PARA.. PARA..

Oyun

Oynayan oynayana:
Kimi hiç acımadan
Yaramızla oynuyor,
Kimi de hiç utanmadan
Oramızla, buramızla oynuyor!
Ve bizdeki şu tâlihe bak!
Başa kim geçerse geçsin
Paramızla oynuyor...

Çekenler

Para parayı çekiyor...
Parası olan:
Boğazda kafayı çekiyor,
Kulüpte rest çekiyor!
Parası olmayansa:
Çile çekiyor
Ah çekiyor...

Döngü

Parayı kazanmak ayrı hüner
Saklamak ayrı hüner,
Harcamak ayrı hüner.
Ve her türlü dümen,
Her türlü oyun,
Her türlü hüner
Parayla döner.

Para sevgisi

Kimine göre para pistir,
Kimine göre para nefistir,
Parayı sevmekse
Bir garip histir...
Dikkat et para habistir!
Yanıp da
Sevmeye kalkarsan elin parasını;
Sonun hapistir.

İş bilen...

İşini bilmeyene:
Para keskindir, yaralar.
Yırtıcıdır, paralar,
İslidir, karalar...
İşini bilene:
Para her kapıyı aralar.

Aklar - Karalar

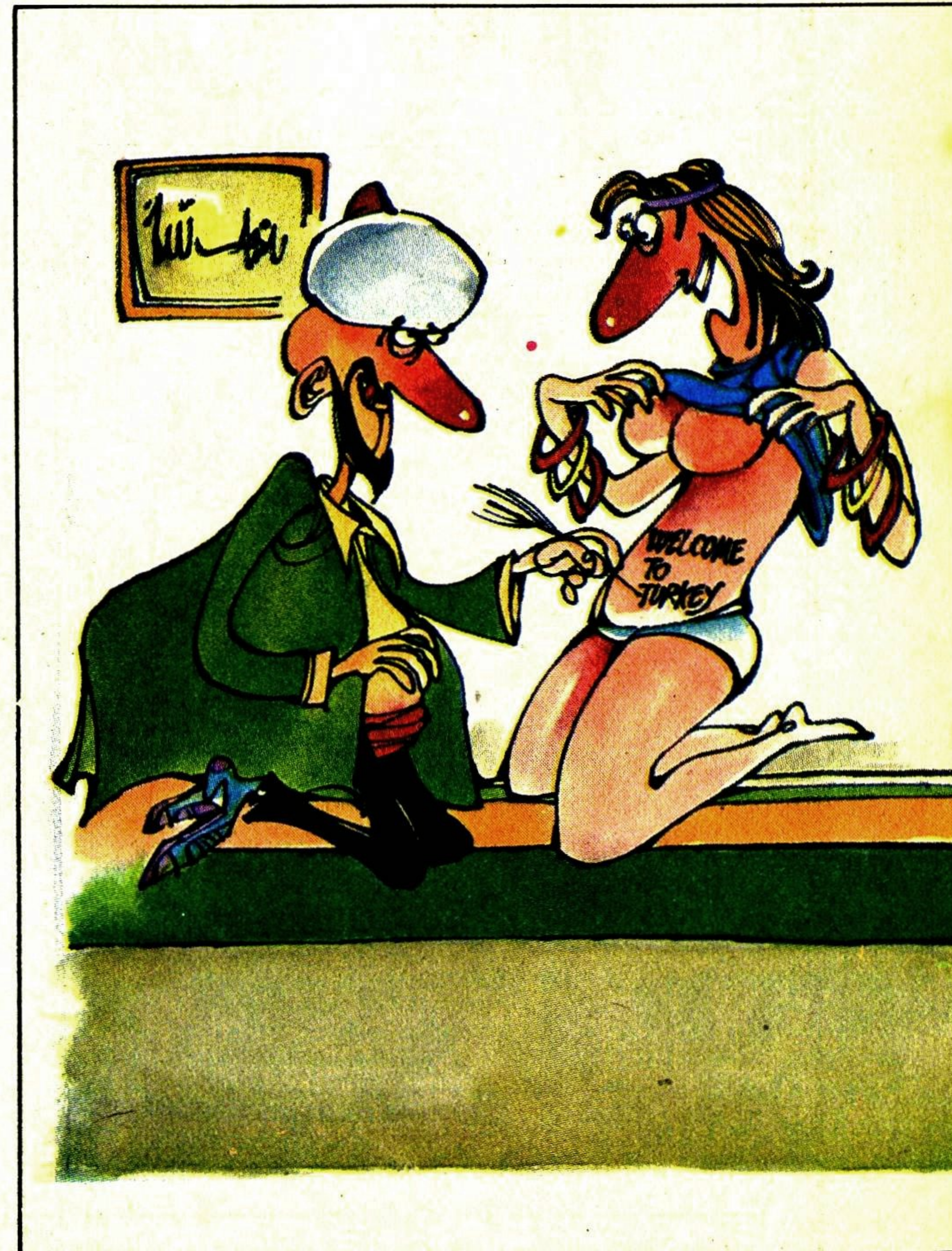
Karaoğlan
Devalüasyon yapınca;
Biz dar gelirliiler
Başladık kara kara düşünmeğe...
Anladık ki:
Bir düş'müş
Bizim için ak günler...
Ve öğrendik ki:
Ak akçe
Karaborsa içinmiş meğer!

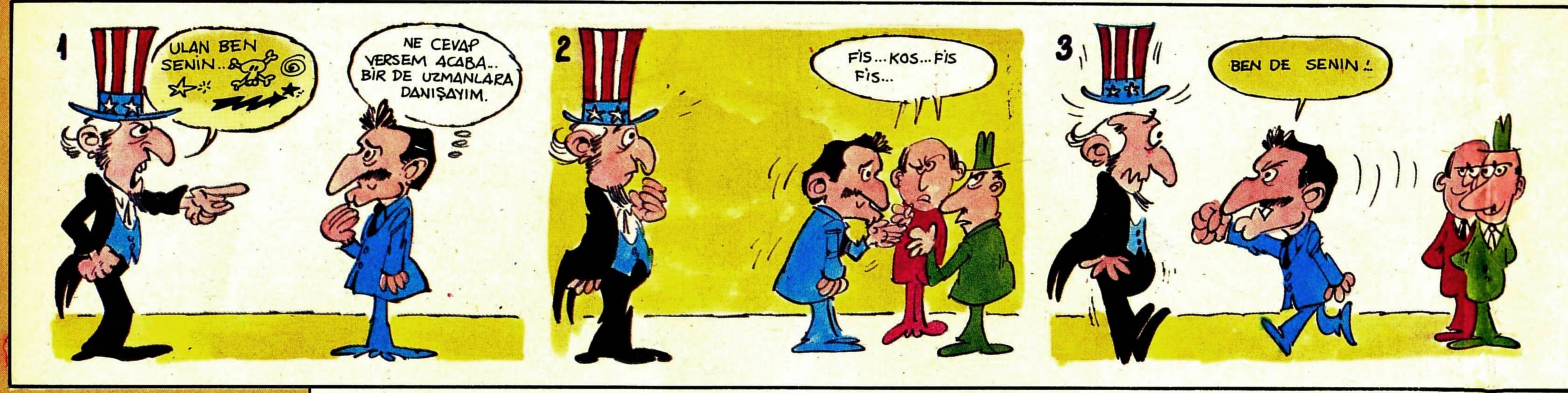


Hacılarla hocalar turizmin hizmetinde...

Karikatürler: Mahmut KARATOPRAK

Otel-motel-restoran gibi kaziği bol, azığı kıt, yerlerin turizme yarardan çok zarar verdiğini gören ilgililer etkili önlemler bulmuşlar ve diyanet işleriyle ilişki kurmuşlardır. Turizm sezonunun açılmasıyla yürürlüğe girecek olan yeni uygulamaya göre, sınır boylarında karşılanacak olan turistlere bir baş imam, kendi dillerinde "Esselamünaleyküm" diye seslenecek, bu kişiler Kızılay aşevlerinde beleş tarafından beslenecektir. Daha sonra vakıf yurtlarındaki ver yataklarında ağırılanacak olan turistler, burada imam ve müezzinlere teslim edilecek, isteyenleri meccanen sünnet etme cihetine gidilecektir. Turist gelmesini beklemektense, gelen turistleri burada yer, yurt sahibi yapmanın daha kazançlı olacağını söyleyen ilgililer Diyanet işlerindeki tüm izinlerin kaldırıldığını açıklamışlardır.





ZİRVE ÜZERİNE ZİRVALAR!...

Süleyman Demirel
(Sabık Hükümetin Başı)
Bu görüşme büyük bir hiç'tir Yunan'ın salladığı güç'tür Hükümetin başının Amerigaya gafa tutması Affedilmez bir suç'tur

Necmeddin Erbakan
(Mükerrer Hacı - Münevver Hoca)
Size bir darbimeselimizi Hatırlatırım muhterem kardişim "Söz gümüşse sükut altındır" malumuâliniz.

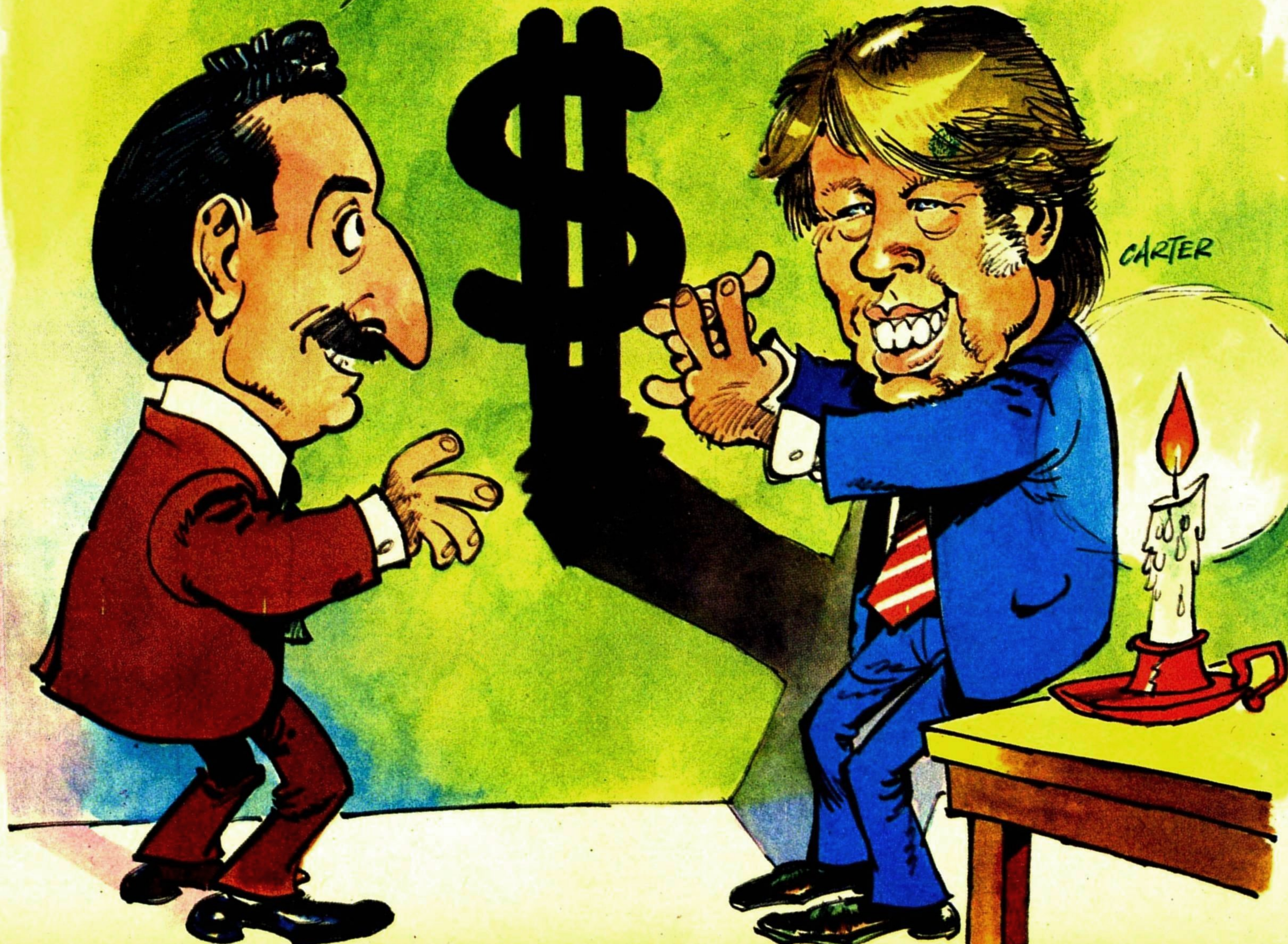
Alpaslan Türkeş
(Emekli Albay)
Ayaküstü zirve olmaz Bundan büyük zirva olmaz Ecevit'ten sünnetçi Yunanlı'dan kırve olmaz

Ihsan Sabri Çağlayangil
(Sabık Dışişleri Bakanı)
Yoktur aklımdan zorun İsrar etme yapmam yorum Düşüğü Bülent çalışıyor Ötmez oldu benim borum.

Mehmet Ali Aybar
(Müseccel ve müsellemler politikacı)
Bakışım sol bir bakıştır Ambargo bir can yakıştır Ecevit'in bu çıkışı Çok geç kalmış bir çıkıştır.

Ahmet Mehmetoğlu
(T.C. Vatandaşı)
Ne baklava ne de börek Sabrım ha bitti, bitecek Zirve neymiş ben anlamam Bana ekmek gerek ekmek.

GÖLGE ET...
BAŞKA DA İHSAN
İSTEMEM ...



AMERİKA... AMERİKA!...

İHSAN SABRİ ÇAĞLAYANGİL'İN AÇIK TEŞEKKÜRÜ

Sayın Ecevit!..
Son konuşmanızda,
"Başka İhsan istemez"
diyerek,
beni onore ettiğinizi
öğrenmiş bulunuyorum.
Çok duygulandım, her an
göreve hazırım, teşekkür
ederim, geliyorum...

Diyogen, ünlü sözünü
neden söyledi?..

Filozof, o yıllarda mete-
liksiz kalmıştı ve hippilerin
ardına takılarak, soluğu
Haylayf Plajı'nda almıştı.
Adı geçen plajda büfecilik
yapan, nefis kebaplarına
kendini adanmış olan İhsan
in getirdiklerini afiyetle ye-
mişti.. Hesap..pusulasını
getirerek, başka-2 emirleri
olup olmadığını soran bü-
yük kumandanı, "Gölge et-
me, başka İhsan istemem!"
 demişti..

AMERİKAN pazarı, Amerikan kahve-
si, Amerikan fıstığı, Amerikan si-
garası, Amerikan bezi, Amerikan çıkletti,
Amerikan-bar derken, başımıza bir de
"Amerikan gölgesi" çıktı.

Hoş şimdiye kadar Ankara'da devlet
koltuklarında bile yan gelip oturan bir
çok "Amerikan gölgesi" görmüştük. Bü-
yük Amerikan dergilerinin kendilerinden
"Türkiye'deki kuvvetli adamımız" diye
laf ettikleri ne ünlü, ne sayın, hatta ne
milli Amerikan gölgelerimiz vardı! Ame-
rikan gölgesi başbakanlara kadar...

Bazıları da hayranlıklarından ötürü,
herşeyleri gibi, yere düşen gölgelerini
bile "Amerikan gölgesi"ne benzetmeye
çalışıyorlardı.. Baş silindir şapkalı, ke-
çi sakallı bir Sam Amca gölgesi.. İsim
bile takılmıştı gölgeye: Morisson.

Son zamanlarda "Etrafımızı saran bu
karaltı nedir?" diye düşünüp duruyor-
duk. Yunanlılarla aramızda uzanan
ekonomik hayatımız üzerine bir kara
bulut gibi çöreklenen, Kıbrıs açıklarında
önümüze çıkan, yakın dostlarımızla iliş-
kilerimizi bozan, hep aynı gölge! Ecevit
boş yere, "Yahu çekin şu gölgeyi be!"
diye yırtmıyor. Haklı çocuk...

Ambargo denilince de hep aklıma bir
ceket gelir... Eski Amerikan Dışişleri
Bakanı Kissinger'in kahverengi ceketini...
Adam, Türk Dışişleri Bakanı ile gö-
rüşmek üzere Washington'daki elçiliği-
mize geliyor... Oturup konuşuyorlar,
sözde anlaşılıyorlar... Türk Elçiliği kapı-
sında, Kissinger ne dese beğenirsiniz?

Şu Charly (Çağlayangil) yok mu?...
Soydu beni! Ceketime kadar, herşeyimi
yürüttü, bu oyunda... Ambargo dava-
sında, en sevdiğim ceketini Türk sefa-
retinde bırakarak ayrılıyor... Goodby
Charly... Goodby sevgili ceketim!...

Aynen böyle söyledi. Aradan yıllar
geçti. Türkiye hâlâ avcununun yalamak-
ta... Alıp alacağımız davul tozu ile mi-
nare gölgesi yerine, Amerikan gölgesi..
Sahi, ne oldu Kissinger'in ceketini?
Yoksa Tophane'deki Amerikan pazar-
larında mı sattık?

Wizip gölge...Bizleri işliyor galiba.

Hikmet FERİDUN ES

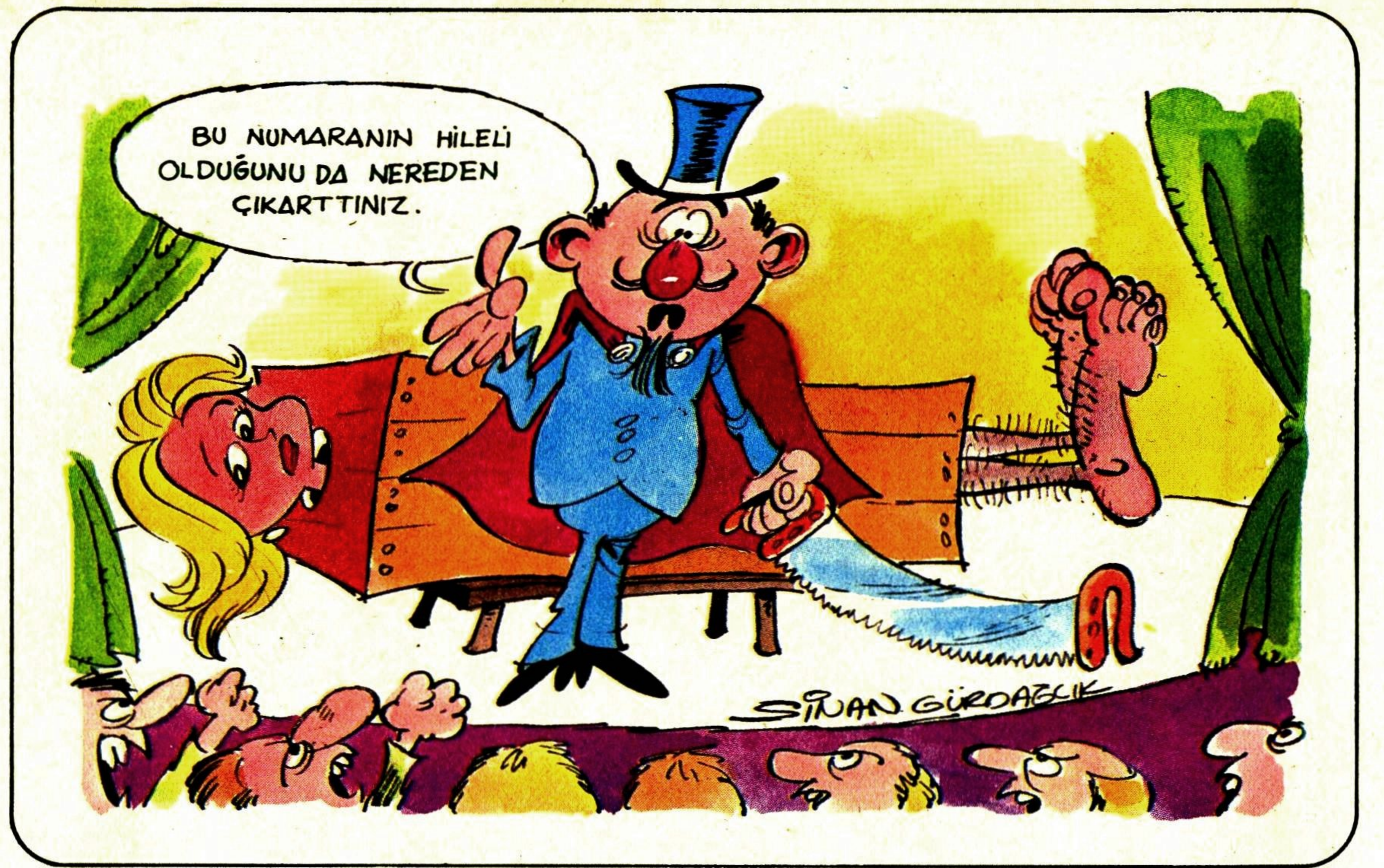
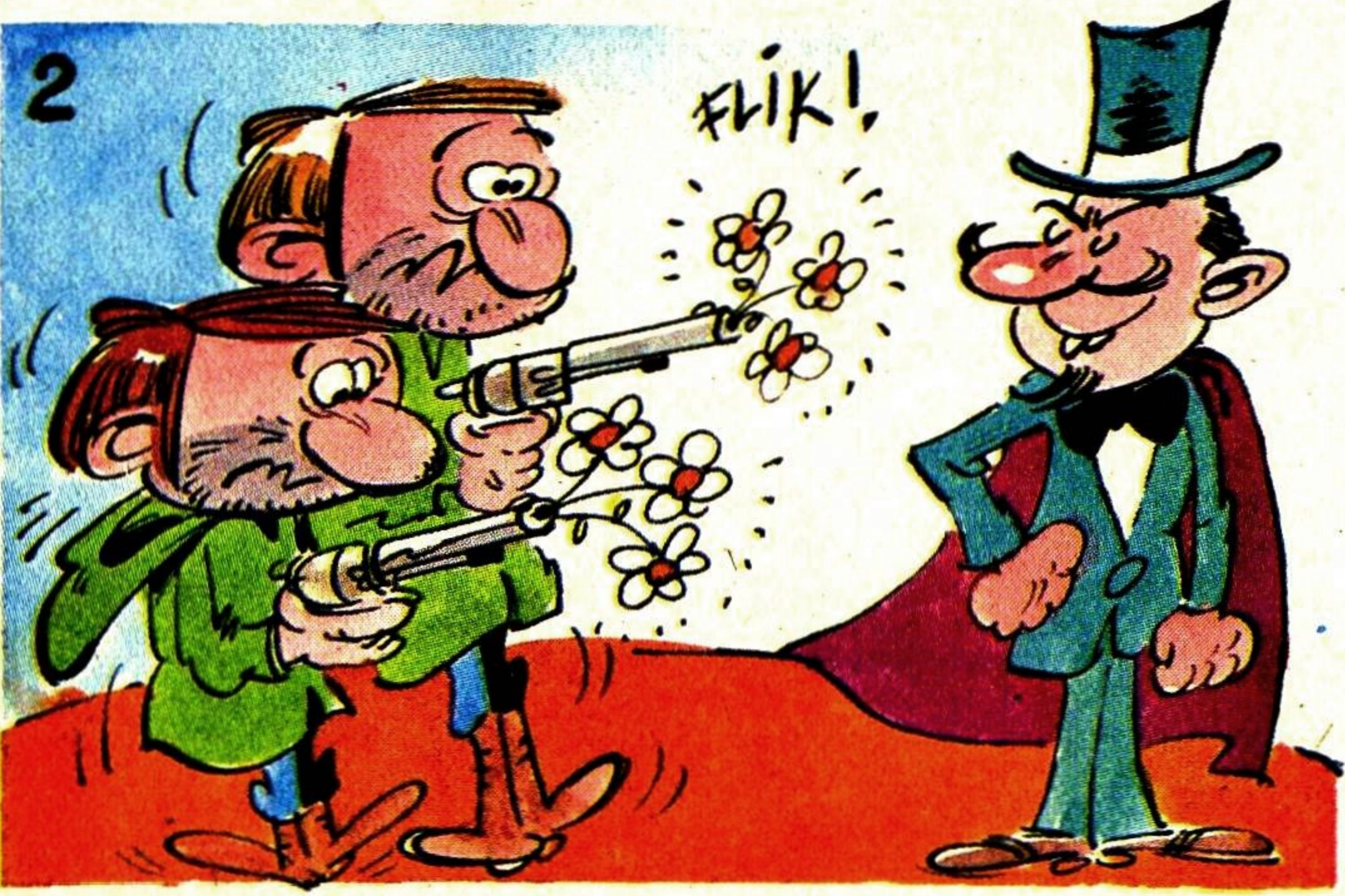


NE DEDİLER?..

ZARİFE PAMBUKÇU
(Çukurova eşrafından, ev kadını):
Amariga, Amariga... Baktım şu ırzı
gırık, gomonis melmeketten. Nee? Go-
monis deel mi? Peki bizim oğlan ne
demeye İslambol'daki Amarigan göle-
cine getti gedeli devrimci ney gesildi
başımız? Ne deydi bize pis burcuva,
goguşuk deyip duruyo? Hadi onla galsa
yine eyi. Geçen gün 3000 gayme tel-
lesinler deydi haber salmış. N'apcan deydi
sordurduk, bi mavi pantolla asger ga-
putu alacağımız. Amanin, 3000 gayme
mi bunlar didik, Amarigan malıymış.
Soyuyo bu Amarigan gomonisi bizi, so-
yuyo! Gidi ırzı gırık devrimciler, n'ol-
cah....

ŞÜKRÜ YANBAŞI
(Kasımpaşa eşrafından, şöför):
-Bana bak abla! O Amerika dediğin
millet midir, illet midir, bilmem. Kendi-
siyle tampon tokuşturmadık. Ama o
Vance denen tirite, benden bi selam
gazla, bizim Eco'yu sollamasın, anna-
dın mı? Var mı ulan kabadayılıkta racon
bozmak? Adam gitmiş, paşa paşa kafa
kola alıyordu Yunan kaşpesini. Ne de-
meye turp sıkıyorlar işine? Karaoğlan'ın
fitilüne puf diyen biz üfürdetiriz, İstan-
bul şöfürü olarak. Onun raconu biz-
den sorulur. Söyle Vance hirtına, yolu
buralara düşerse, yandı! Bizim yumuk
Zülfü'yle ustura Kâmil, direksiyonları
söktüler, başka bi yere köklemeyi düşü-
nüyorlar! Benden haber vermesi.





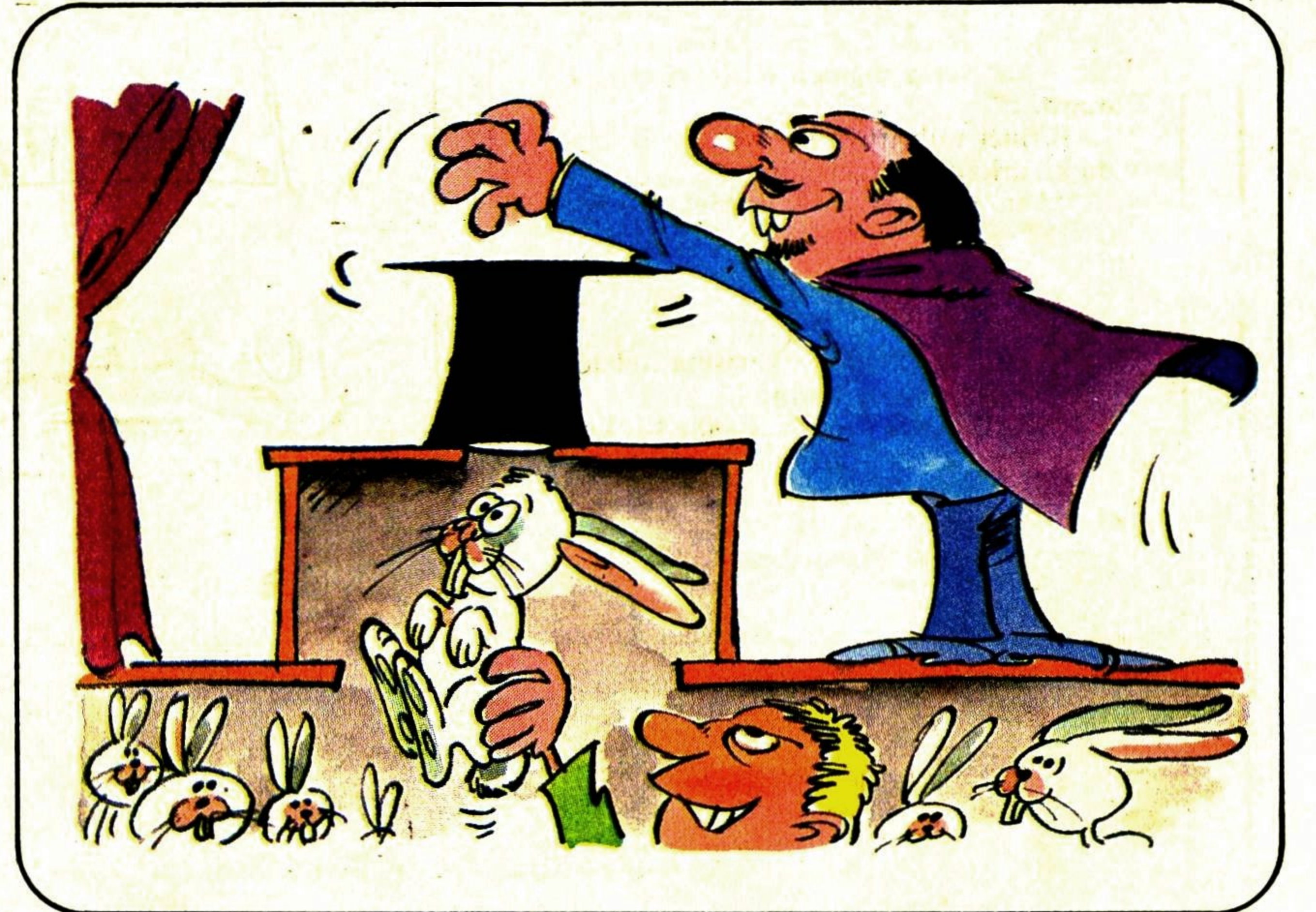
Karikatürler:
Sinan GÜRDAGCIK

Sihirbazın yamanı dörde böler adamı...

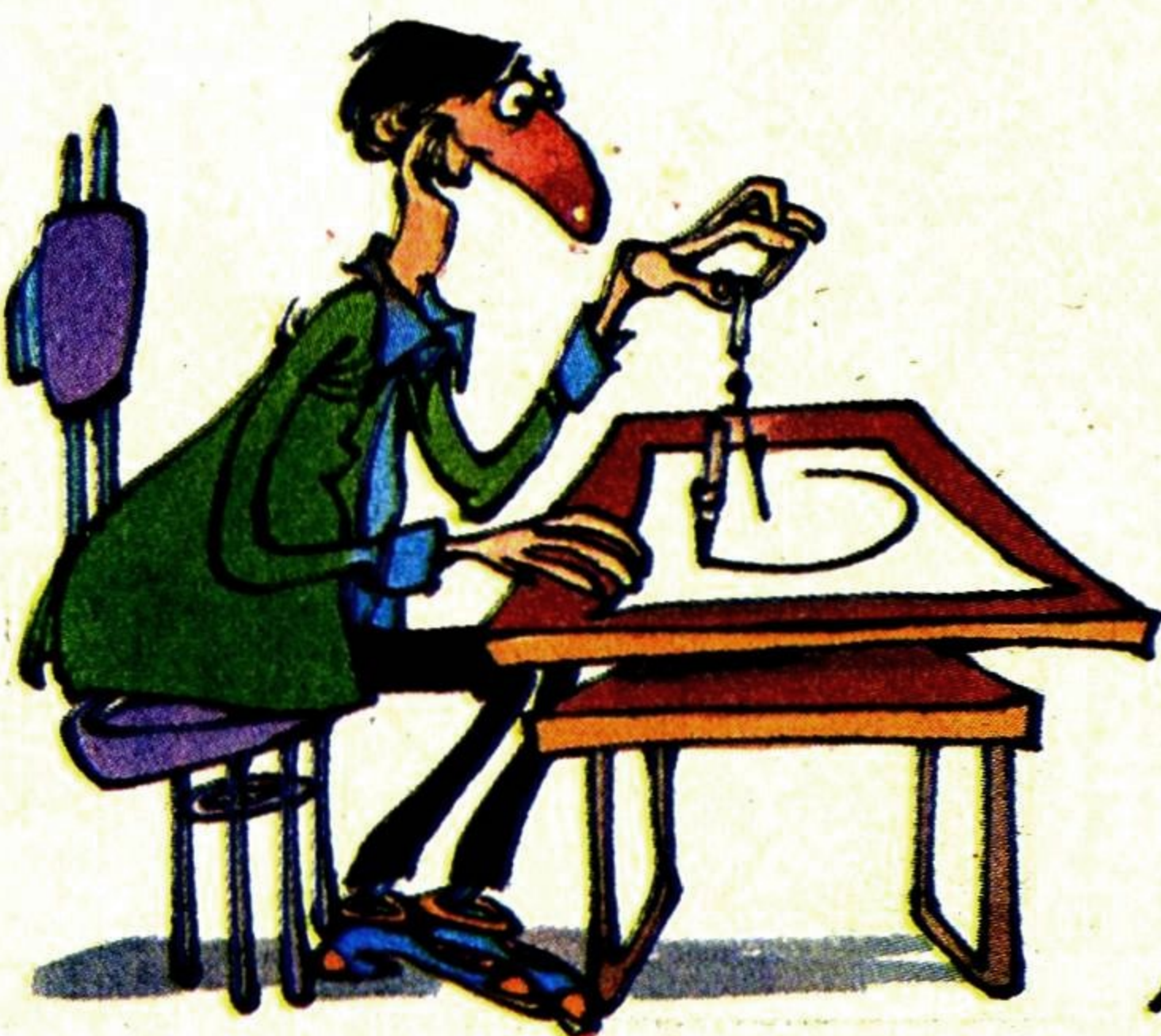
MESLEKLERİN en kolayı, sihirbazlıktır. Her kim ki silindir bir şapka ile bir çift beyaz eldiven uydurursa sahneye çıkacak kıvama gelmiş, gerisi, kendi yeteneğine kalmış demektir.

Diyelim hazırsınız. Şimdi komşunun 15 yaşındaki güzel kızını kandırın, sahnedeki sandığa ite kaka sıgdırın, seyirciye yapacağınız en tehlikeli numaranın bu olduğunu anons ederek, elinizdeki kılıcı sandığı rasgele daldırın.

Şimdi yavaşça sandığın kapağını açın.. Kız hayattaysa, ne âlâ.. Değilse, herşeyi yüzüstü bırakıp kaçın! Anlaşıldı, sizden sihirbaz falan olmaz!..



YENİ
BULUŞLAR:
UÇAN
DAİRE



Serbest Kürsü

Bir TV reklamı



EK YERİNİ ARADINIZ DEĞİL Mİ?
HİH... YOK Kİ...

Dursun ŞAHİNGÖZ



Orhan ÇALIŞKAN

BİR milyarder, yine milyarder olan arkadaşına, şöyle dedi:
"Canım bir Rolls Royce almak istiyor!"

Beriki başını salladı:
"Benim de öyle, hadi gidip alalım."
Bir oto galerisine gittiler, istediklerini satıcıya söylediler. Satıcı ellerini oğuşturarak;

"Demek koltuklar vizon kaplı, karo-seri altın olacak. Çok güzel, bana ellışer bin dolar verin, hemen başlayalım yapmaya..."

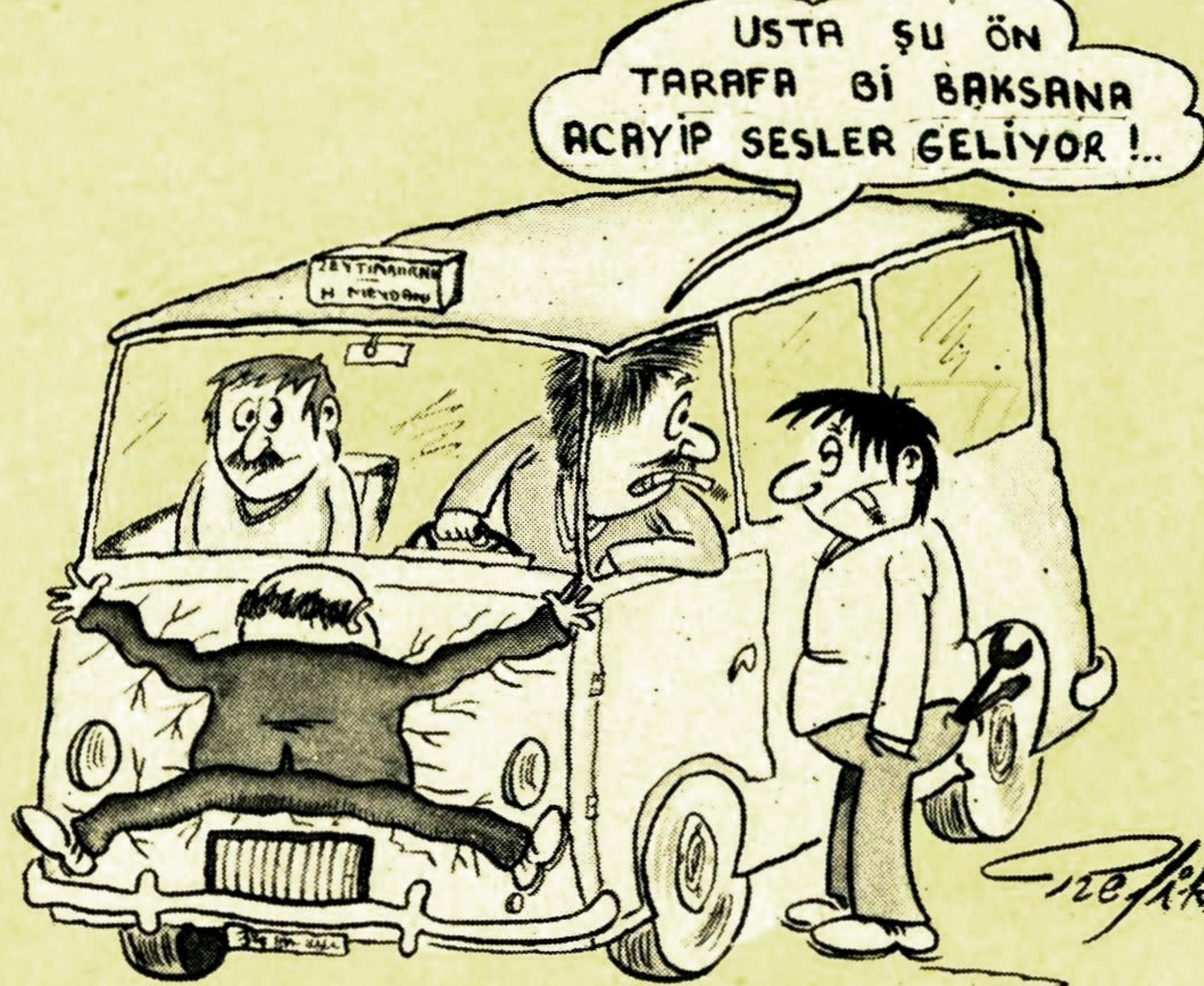
Birinci milyarder keseye davranıyordu ki, arkadaşı engel oldu:

"Aaa, bu kez sıra bende!. Demin kahveleri sen ödemiştin!.."

BİR yeni zengin, karısına telefon edip, neşeyle sordu:

"Sevgilim, bir saat önce sana bir Ferrari ile bir Picasso yolladım. Aldın mı?"

Kadın biraz durakladı:
"Evet şekerim aldım. Ama hangisi Ferrari, hangisi Picasso bunların?"



Refik TINİŞ

GARSON bey, sizin patates salatasını pek sevdim. Yalnız öğrenmek istediğim bir şey var. sizin siyah zeytinler ayaklı mıdır?

-Siyah zeytinler mi? Tabii ki hayır bayım!

-Hımm! Öyleyse demin bir kara fatma yuttum ben..

BANA iki sosisli sandviç verin lütfen. Biri hardalsız olsun!

-Başüstüne bayım! Hangisini hardalsız istiyorsunuz?

GENÇ kız, lüks bir lokantada tıka basa karnını doyurduktan sonra şef garsonu çağırıp:

-Çantamı evde unutmuşum, bozukluğum.. bana bir on lira verebilir misiniz diye sordu.

Şef garson, elini cebine attı:
-Tabii küçük hanım, buyrun!

Genç kız cömert bir tavırla elini salladı:

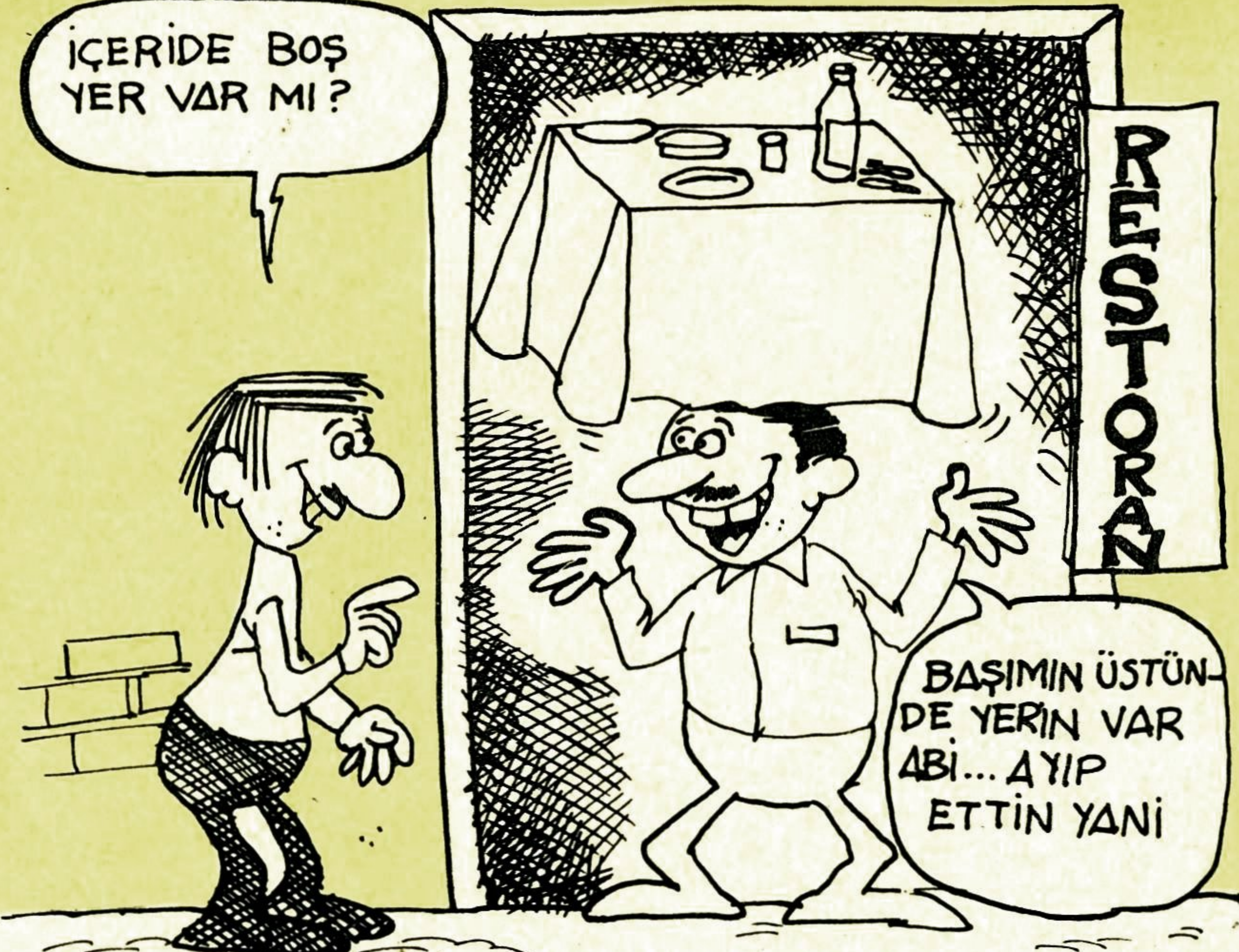
-Sizde kalsın dostum, bahşiş olarak veriyorum!

Bozkurt BELİBAĞLI



Bozkurt BELİBAĞLI

Ergün AKTAŞ - ÇARŞAF



ORZA BUNA DOKUNDUK

Düşünme Kâzım, boşvermek lâzım!

AH ulan ah!.. Bu duruma düşecek adam mıydın sen? Ne halt etmeye evlendin a keriz! El kızı adamın gözünün yaşına bakar mı? Ananı, babanı özlediğini takar mı? Kendisi okey partilerinde, kabul günlerinde gezsin. Kâzım evde, canından bezsin! Dağ gibi bulaşık, çocuğun çışı. Biter mi birader dünyanın işi!

Sen gene şeytana uyma Kazım. Topla ortalığı sür ruju, pudrayı, farı... Geldiğinde güzel görsün karı!



Kutu gibi bir eve, neden sahip olmayasınız

BİLİYORUZ derdiniz konut sorunu. Saksıyı çalıştırdı Şakir beyin torunu. Sigarayı azalttı, simiti bıraktı... Cep harçlıklarını da ekleyerek şirketimizin taksitli satışlarına katılacak parayı yaptı.

Kutu gibi portatif bir evleri var şimdi. Pırıl pırıl ofset baskılı... Açılır, katlanır, kesilir, eklenir, sökölür, takılır işi bitince atılır. **HER AİLEYE BİR YUVA** kampanyasında son üç gün...**KART KONUT**



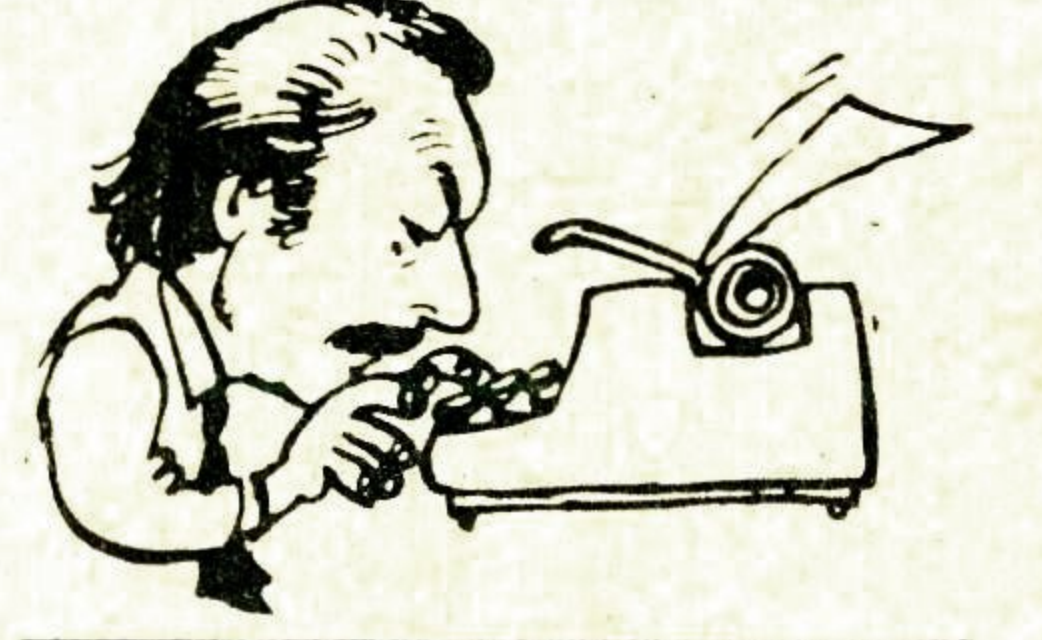
Hanımlar!..

Çağımızın en muhteşem zayıflama pedalı **FİTNE -MADİK** sizi tıknırken bile zayıflatır, biraz dedikoduyu andırır, çenenize taptaze bir güç kazandırır.



Ruhsar hanım resti çekti

"Lütfen, ikide bir bizi rahatsız etmeyin.... Geldinse, üç kere vur, falan da demeyin. Gördüğünüz gibi kocam Ruhî, çarşafı aralayıp cennetin kapısını bile bulamıyor, durmadan oraya, buraya tosluyor... Daha olmadı mı Ruhî..."



UZAKLAR

BATI Kentlerinin sağlam, kunt görkemli ve düzenli dünyasının ezici dinamizması ortasında koşturup dururken bizim derbeder ve dokusu gevşek İstanbul'un Marmara kıyıları, şöyle bir geçiveriyor gözlerimin önünden...

Telefonlar, randevular, notlar ve gece uykusuzluklarıyla civa yutmuş kertenkele gibi bir oraya bir buraya savrulmaktan doğrusu suyum çıktı. İki ayda yapılacak işleri bir haftaya sığdırma zorunluluğunun ceremesi bu.

Bu arada bir de günü birliğine Almanya'nın Fransa sınırı kentlerinden Saarbrücken'e gitmek gerekti. Alman televizyonu, Avrupa tarihini etkilemiş büyük kentler adında bir dizi hazırlıyormuş. Viyana ile Leningrad'ı çekmişler, şimdi sıra İstanbul'daymış, sonra da Roma'yı yapacaklarmış. İstanbul üstüne Almanca bir kitapta benim bir yazıma rastlamışlar, Boğaz'ı o yazının çerçevesi içinde değerlendirmek istiyorlarmış. Paris'te bizim kitabevine telefon edip buldular beni:

- Saarbrücken'e gelir misin? dediler.

- Geliriz, dedik.

Sabahları saat 9.15'te Paris'in Doğu garından Frankfurt'a bir ekspres kalkıyor ve Saarbrücken'den geçiyor. Bir pazartesi sabahı bindim ona.

Fransa'nın kuzeyi Fransa-Alman ilişkilerinin savaşa dönüştüğü dönemlerde kan-revan içinde kalmış bölgelerdir. 1871 bozgununun öyküsünü Zola'nın kaleminde okumuş olanlar, buralardan geçerken, üçüncü Napoleon'la Bismarck'ın silüetlerini de tarihin sisleri gerisinden seyreder gibi olurlar..

DAHA sonra 1914'te bu bozgunun Verdun'de öcünü alacak olan Mareşal Petain, 1940'larda Paris'i kendi elleriyle Hitler ordularına teslim edecek ve bir vatan haini olarak ölecektir.

Trenin penceresinden sağa sola acılı bir bahçe gibi serpiştirilmiş Fransız ölülerinin mezarlıkları iliyor gözüme.. Saatte yüz yirmi kilometreyle gidiyor tren.. Kompartımanın içindeki görünmez bir hoparlörden bir ses, arada bir gelmekte olduğumuz istasyonu ve o istasyonda ne kadar duracağımızı bildiriyor. Ya bir dakika duruyoruz, ya iki dakika...

Fransız trenleri, bütün Avrupa'da dakiklikleriyle ünlüdür.. Kronometre yerine, trenlerin geliş ve kalkışlarına bakarak saatlerinizi ayarlayabilirsiniz.

Ama ikiyüz elli kilometreyle giden Japon trenlerini de gördüğüm için, Fransız trenleri hayranlığımı çekmiyor pek. İki yüz elli kilometre süratin yanında yüz yirmi kilometre sürat de nedir ki?.. Bizim Ankara ekspresinin ortalama sürati kırkı geçemediği için yine de beğenmek zorundayız tabii...

İstasyonların birinden ay çiçeği gibi güleç bir yüzü, tombul yanakları ve fil bacağından belki de daha kalın bacakları olan, şöyle ortalama bir tahminle, yüz altmış kiloluk bir hanım bindi trene ve benim kompartımana gelip oturdu... Eliliyle bir süre yüzünü yelpazeledi sonra da nereye gittiğini sordu... Söyledim.

DOGRUSU yolculuğa bayılırim mösyö... Geçen yıl Münih'e gittim. Çok iyi bilmiyorum, ama Almanca'yı, konuşulani anlıyorum. Almanya buradan pahalı. Yine de öğle olsun, akşam olsun hep lokantaya gittim.. Yani sadece sandviçe

CEZİR ALTIN

DAN...

yatmadım. Kırk yılda bir bir geziye çıkmışım, niye sandviç yiyeyim?.. Beğendim Alman lokantalarının yemeğini.. Porsiyonları bol. Kahvaltıları otelde yapıyor-dum. Sonra her yemek için ayrı bir lo-kantaya gidiyordum. İnsan ancak böyle tanıyabilir bir kenti.. Bir kez Frankfurt'a da gittim. Orada da her yemeği ayrı bir lokantada yedim. Roma'ya gittim. İtalyanların mutfağı daha bir başka. Porsi-yonlar da küçük. Fransa'da da porsiyon-lar Almanlarınki gibi değil, daha az... Uçakla gidince insan bir şey görmüyor, onun için tren yolculuklarını daha çok seviyorum. Uçakların tek ayrıcalığı, beda-

va yemek veriyorlar uçakta.. Trenlerde böyle bir usul yok. Sadece tekerlekli ara-bayla sandviç satıyorlar trenlerin içinde.. Sandviçleri de ufakık. Bizim orada sand-viçler daha büyüktür. Trenlerin bir sakın-cası da, olmadık insanlarla karşılaşmak. Geçenlerde Paris'e gidiyordum; oldukça kafayı çekmiş yaşlıca biri oturdu yanıma. Eski bir askermiş. savaş anılarını anlattı bana. Hiç sesimi çıkarmadım. Tavrını da pek beğenmedim. Bazan evet, bazan hayır diyerek idare ettim konuşmayı. Sanırım, azıcık yakınlık bulsa, yemeğe davet ede-cekti beni. Tanımadığım sarhoş bir adam-la yemeğe nasıl gideyim, değil mi mös-yö? O konuştu, ben dışarı baktım. Teker-lekli arabadan sandviç ikram etti bana.. Almamak olmaz, aldım, yedim elbette. Oradan biliyorum sandviçlerin küçük ol-duğunu. Paris'e gelince de usulca sıvış-maya çalıştım.

O konuştukça, fil bacağından kalın bacaklarına kayıyor gözlerim, Göğüsleri, karnı tombul yanaklarıyla devanası gibi saf bir kadın... Paris'e gelince nasıl sıvış-tığını düşünmeye çalıştım azıcık. Sarhoş emekli bir asker ve ondan sıvışmak isten-yen yüz altmış kiloluk, alyanak bir hatun. Ne kadar sevimli oluyor insanoğlu bazan.

SAARBRUKEN'de İstanbul filmini yapacak olan rejisörle tanıştım. Siyah bir balıkçı kazağı ile, yemyeşil bir elbise giymişti.. Göğsünde de boyundan takma koca bir madalyon duruyordu. Üs-tün, yüksek ve zor bulunur kişilerin tepe-

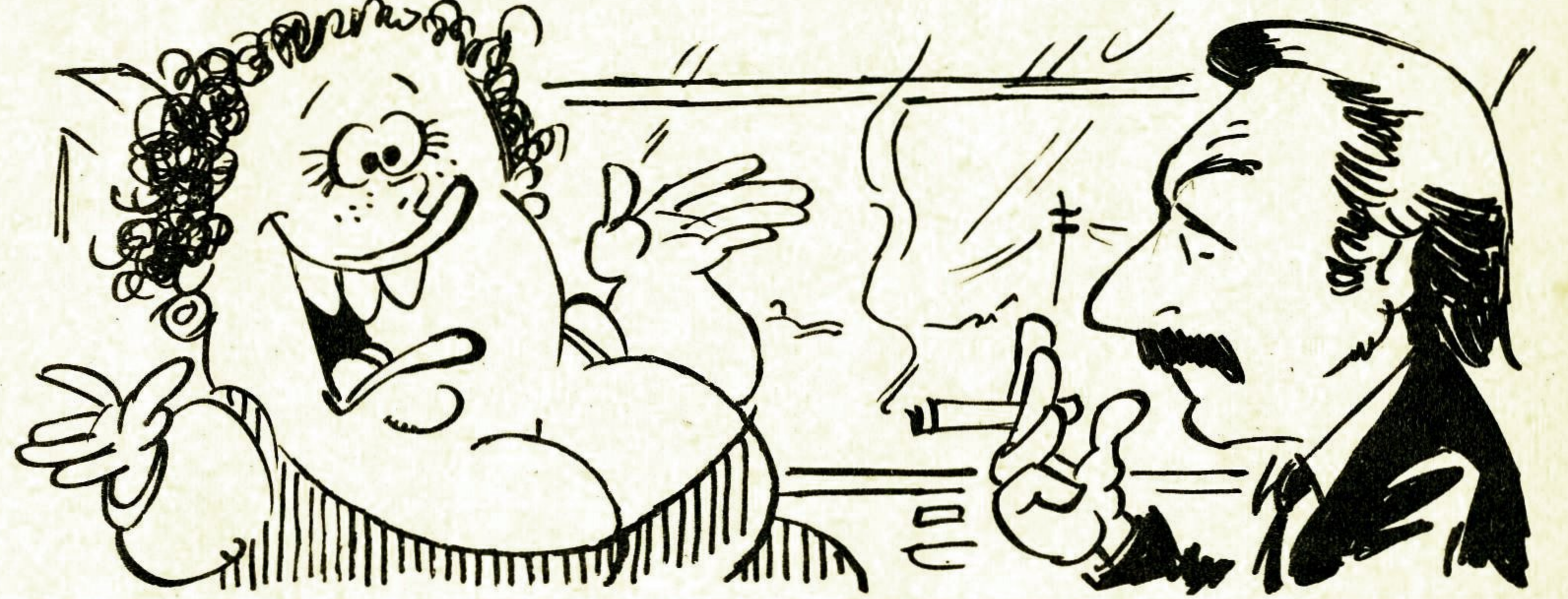
den tavrıyla, ellerini açma kapağı ve arada bir saatine bakarak bir süre konuştu. Lüt-fetmiş, çok değerli zamanı için de bana bir öğle yemeği ayırmıştı... Acaba bir İtalyan, yahut İngiliz yazarı olsaydım, yine böyle tepelerden bakarak mı konu-şurdu, bilmiyorum. Ben de ona, dünya pazarları için ortak seriler yapmayı öner-dim. Akli pek almadı, ama anlattığım konuları da bir hafta içinde hemen yazıp göndermemi istedi... Onun da böyle arzuları varmış.. Ancak ben İstanbul'da oturduğuma ve Almanca da bilmediğime göre, nasıl buluşacak, nasıl çalışacak mı-şız... Ben de havamı attım:

- Fransa'daki kitabevime söylerim, bana bir çevirmen bulur, dedim.
Hiç değilse şarklı bir özlemi, pozlu bir

özentiyle rahatlatmış içimde..
Daha sık gidebilsem Paris'e bu alan-daki dünya pazarlarının Türkler'e kapalı kapılarını hiç değilse aralarım belki...

İstanbul filminin boğaz bölümü altı-yedi dakika sürecekti.. Rejisör, o bölü-mü benim düzenlememi söyledi.. Bir ay içinde bir şeyler yazıp göndereceğim.. Boğaz'a layık bir şeyler yapmak da şimdi-den büyüyor gözümde.... Bir de üstelik rejisörün o cakalı tavrı.. "Yap bakalım, ne yapacağımıyorsun" der gibi sinsi gülücüğü.

Akşam yine döndüm Paris'e.. Garip bir rastlantı, trende yine oyüzelli okkalık han-ım vardı.. O beni görmedi. Ben de te-kerlekli sandviççiden küçük bir Fransız şarabı aldım, Boğaz'ı düşünme düşünme ka-ranlıklar ortasında kayıp gittim Paris'in ışıklarına doğru...



ÇANAKKALELİ MELAHAT'A RAHMET OKUTAN YEDİ KOCALI HÜRMÜZ



Yazan Vedat SAYGEL
Çizen: Mesut EKENER

Oh, ellerine sağlık aslanım! Şöyle but tarafından, bize de bir porsiyon yollamayı unutma!



Ulan Allahsız karı!.. Avantamın dibine darı ekersin, Amerika gibi yardımı ansızın kesersin, ha!.. Kalbine bıçağı atmazsam, böbreğini rakıma meze yapmazsam, bana da Fişek Ömer demesinler!

Hürmüüz!.. Aç şu kapıyı ulan!



A'aa!.. Edepsizin zoruna bak! kocasıysan n'olmuş yani? Berber Hasan'ın koltuğuna oturdun mu, harç parası yatırdın mı, sıra numarası aldın mı?

Oğlum Ömer... İpim gibi ortada kaldın mı?

Hürmüz denen nam dilberin işletme defterini tutan yaldızlı kimmiş bakayım?



A be kapşın ağazlı, halk matinesinden yararlanacağız diye anamız ağladı... Rüstem'in dipçağızı nasır bağladı!

Ne tikeleysun da... Uy buyruğa, gir kuyruğa!

Be, be, benim efendim. Siz, ma, maliyecimisiniz? Mü, mümüşteriyseniz, bi, bi, bir ay sonrasına gün verebiliriz.

Benim helalime göz dikenin gözlerini oyar, işkembesini Vezneciler'e, dalağını Yedikule'ye koyarım ulan inekler!

Ula dalaşmaya utanmıy siniz?.. Garşınızda ganun gonişiy lo!



Tüüüh... Randevu defteri de parçalandı!

Uyy, pıyuguma söveysun ha?... Yedum seni!

Bahar gelince...

Karikatürler: Zeki BEYNER



HÜRMÜZ YOLLARI YAZ TARİFESİ

Adalar	24.00
Yalova	01.00
Rüstem	03.00
Ahmed	05.00
Memo	07.00
Ali	08.00
Veli	11.00
Çetin	14.00

BİTTİ
GALİBA

KADIN HAKKI
DEYİP DURUYORDU
MEMUR BEY, BEN DE
HAKLADIM



KADINLAR BAŞ KALDIRDI

ERKEKLER KAŞ KALDIRDI

ALLAH İÇİN
KADINA HAKKINI VERME-
SİNİ BİLİYORSUN.



**Meraklı Turşucu
Şükrü anlatıyor:**

DİYALOG NASIL KURULUR?



ECEVİT, Karamanlis'le bir diyalog kurmaya kalktı ya; herkeste bir diyalog merakıdır başladı...

Bıçkın, gözüne kestirdiği bir süt kuzusuna şöyle sesleniyordu evelsi gün Beyoğlu'nda:

- Anam, seninle şöyle şıpın işi bir diyalog kuralım mı? Ha, ne dersin yavrum?

Süt kuzusu görünümümlü yosma da cevap hazır:

- Sen onu git de ananla kur şaşkaloz!

Trakyalı komşumuz, daha dün sabah bir türlü geçinemedikleri karısından dert yanarken şöyle diyordu:

- Te be! Kırk yıldır bir diyalogcuk kuramadık bizim kariylen.

İnşaatında kalfasıyla ağız dalaşına giren Karadenizli taşaronsa, şöyle sesleniyordu ara bulmağa çalışan hemşerisine:

- Ne yapayruz sandım? Diyalog kurayrız da!

Siz bakmayın Sülüman beyin, hükümetin başıyla diyalog kurmaya bir türlü yanaşmamasına, çok yararlı, hattâ gerekli bir şeydir diyalog kurmak!

Sayırsız nimetleri vardır: Midevidir bir. Mülâyemet verir iki. Asabı teskin eder üç. Daha daha sayalım mı? Kaşıntılara iyi gelir dört. İştah açıcıdır. Gıcıkları keser altı. Zihni açar yedi. Bunlar hemen aklımıza gelenler. Yoksa daha bir yığın yararı var diyalogun. Fakat bütün bunlar diyalog kurmakta ustalığınızın bağı. Meşhur Meraklı Turşucu Şükrü iyi bir diyalog nasıl kurulacağını şöyle anlatıyor:

"Öncelikle - dostum, kardeşim, canım, ciğerim, bitanem gözümün nuru, hayatım - gibi en seçkin hitapları bir kavanozun dibine itinayla dizersiniz. Sonra da: - Senin için can feda, aramızı kimse bozamaz, artık hiç ayrılmayalım, daha sıkı sarıl bana - gibi kısa, fakat tesirli cümleleri üst üste sıralarsınız, kavanozun büyüklüğüne göre, üzerine, fazla keskin olmayan sirke dökersiniz yeterince. Biraz da kereviz ve dereotu ilâve ettiniz mi diyalog turşunuz hazır demektir. Bir süre olmasını bekler, sonra da kavanozu açıp afiyetle yerirsiniz."

Her ne kadar arife tarif gerekmezse de; tarifi bizden kurması sizden.

Uzatın kolunuzu, kurun diyalogunuzu!...

N'oluyo yahu, ne patırdı?

- Çocuk doğuran ben!

- Hamur yoğuran ben!

- Canına okunan ben!

Adın?

- Kadın.

Peki muradın?

- Eşitlik istiyorum, alta düşmekten bıktım. Benim diyen erkeği, cebimden çıkartırım!

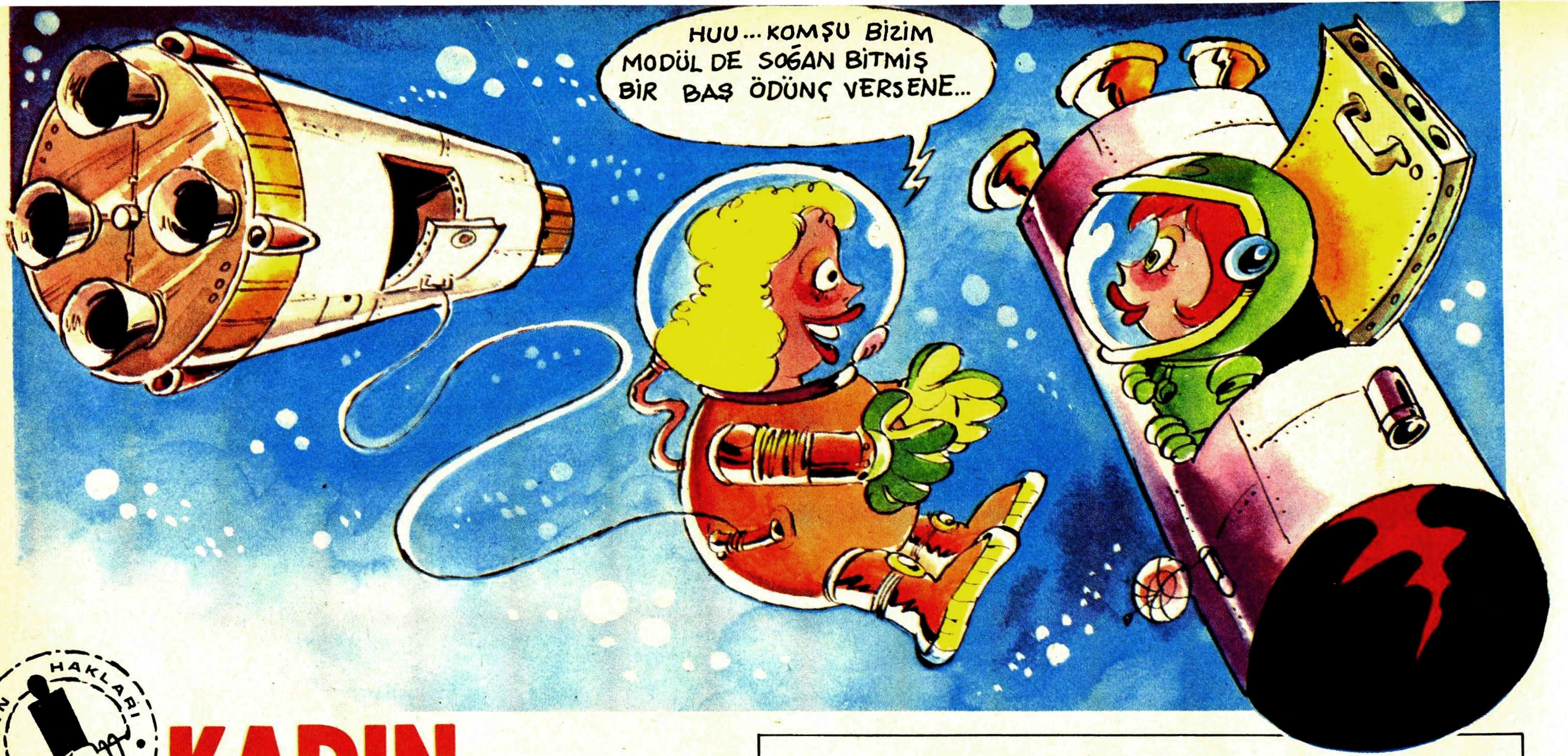
Ne eşitliği güzel kızım? Sen erkek denen ibikliyi çoktan geride bırakmışsın. Yok illa ki eşitlikse derdin, ayvayı yedin. Eşitlik, ölçü işidir. Al eline mezurayı, gör hanyayı konyayı.

Mine Gökçe

TAVUKLARLA HOROZLAR
EŞİTMİŞ. HADİ BAKALIM BU SABAH
SIRA SİZDE ÇIKIN DIŞARI DA
ÖTÜN BAKALIM...



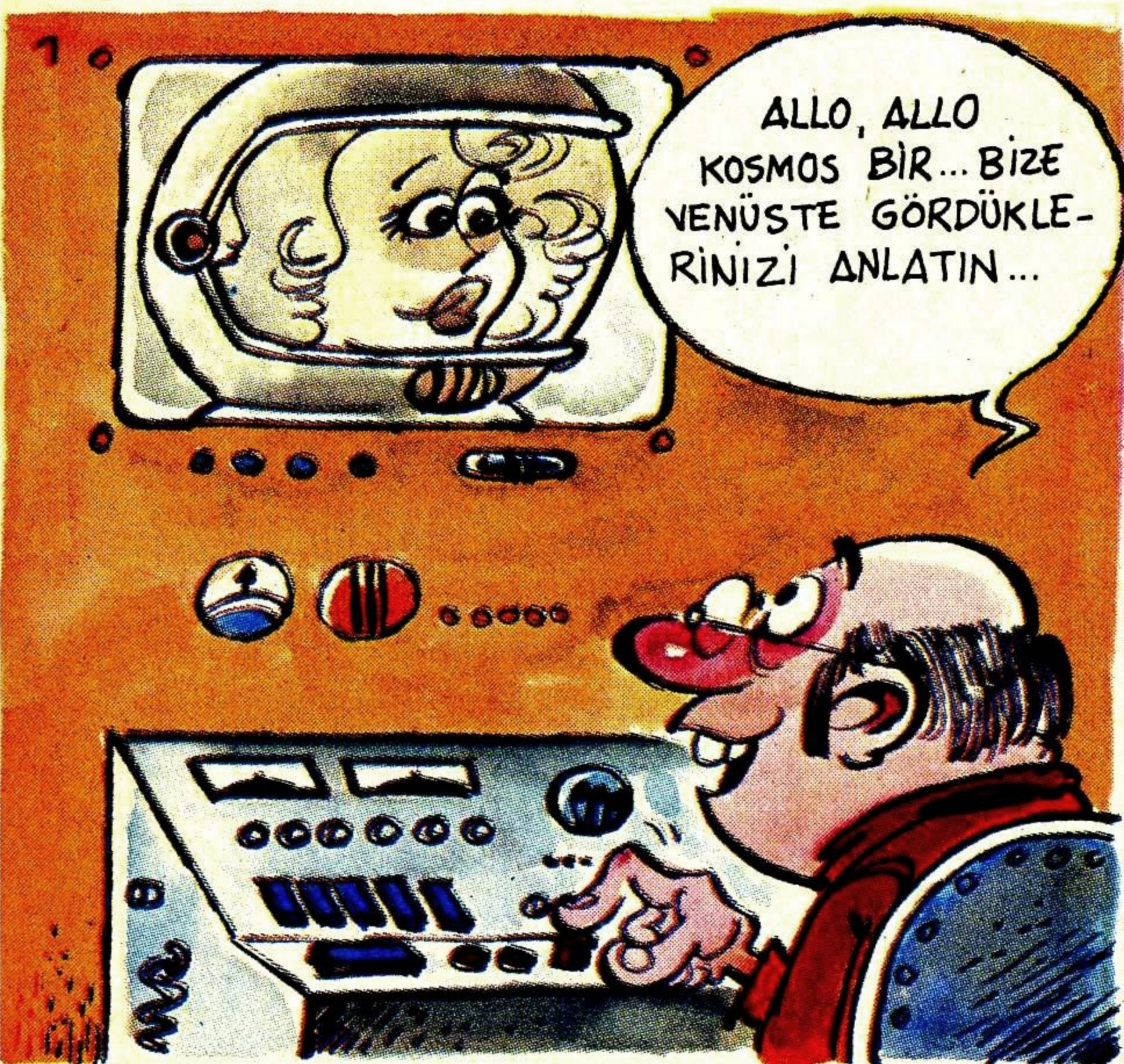
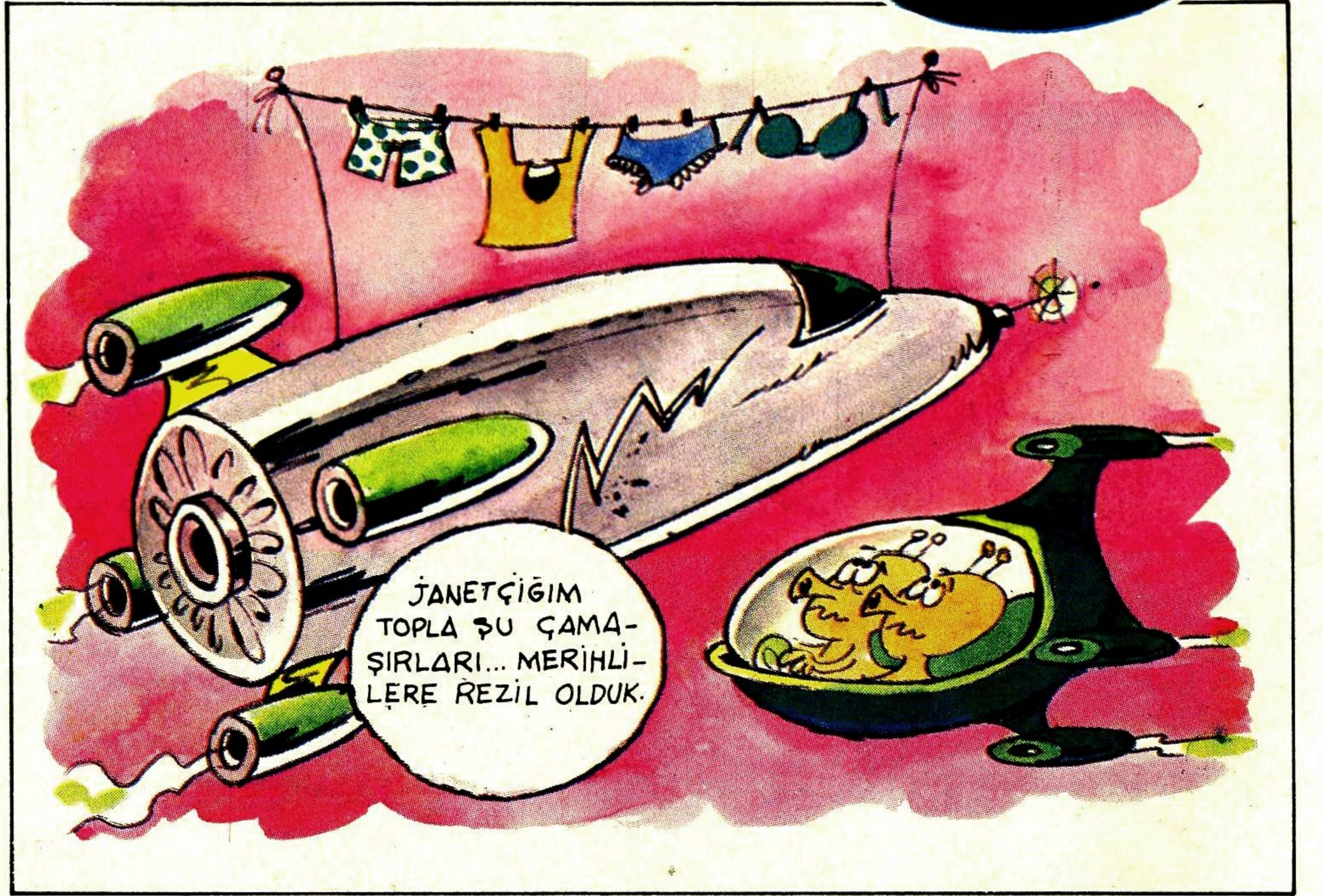
Fuat Kireal - Kato -



KADIN, UZAYDA DA KADINDIR

BİR kere boyasını sürmeden, berberini görmeden, uçuş kabinindeki yerini almaz. Ortaliği derleyip toparlamadan, bilimsel araştırmalarına dalmaz. Sonra, yol arkadaşlarıyla sabah kahvesini içecektir, dedikodu yapmak için dünya ile temasa geçecektir. Aşağıdan, hangi devlet sorumlusunun kimin karısıyla kıştırdığını, Ortadoğu'yu kimin karıştırdığını öğrenecek, uzaydaki izlenimlerini yeryüzüne gönderecektir: "Buralar çok romantik şekerim... Dün gece Samanyolundan geçtim. Ay öyle korktum öyle korktum ki... Reşo'yla bağdat caddesindeki son buluşmamız geldi aklıma.. Venüs gezegeninde bu yılın hakim renkleri limon küfü ile şarap kırmızısı... Neyse şekerim bulaşıkları kurulamam, çamaşırı durulamam gerektiğinden, burada kesiyorum"

NASA, bekleyedursun en yeni bilgileri...Hatun kişilerin yok ki başka şeylerle ilgileri!



KAYIP

Yanda resmi görülen Genç Osman 1622 yılında, Yedikule zindanları civarında görülmüş, bir daha da haber alınmamıştır. Görenlerin, insanlık ve tarih adına bildirmeleri rica olunur.



BABASI

**İri göğüsler
moda oldu...**

BU İKİLİYE DİKKAT!

EMİR büyük yerden, çaresiz uyacak ve göğüslerini büyütmenin bir yolunu bulacaksın. Ne demişler? Moda sana uymazsa, sen moda uy. Burnun uzayacak, göğsün küçülecek... Göğsün büyüyecek, burnun küçülecek.

Artık insan dediğin yoz-boz tahtası mı, akıl hastası mı, orasına modacılar karışır. Biz gelelim bu yılın modası tombul memelere. Memenin tombulu kolay. Göğsünüz geçmiş moda tam tamına uygun bir ufaklıktaysa, bir büyüteç, pardon iki büyüteç alacak ve bunları tam memelerinizin hizasına asıp, öyle dolaşacaksınız.

Yok eğer kalçanızda fazlalıklar varsa, bir cerrahla anlaşacak, bu fazlalıkları aldırıp, göğüslerinize taktıracaksınız.

İşin zor yanı, bundan sonra başlıyor asıl. O güne kadar normal olan kocanızın aklı karışabilir. Sizi önden görmeye alışmışken, değişik çalışabilir. Sonrasını Allah bilir..

BU TARTI İKİMİZE DAR GELİR
TARTIŞMAYI BIRAK MUALLA!..

ÖFF BE ...
BALON GİBİ ... PARDON, BALON
GİBİ GÖĞÜSLER...

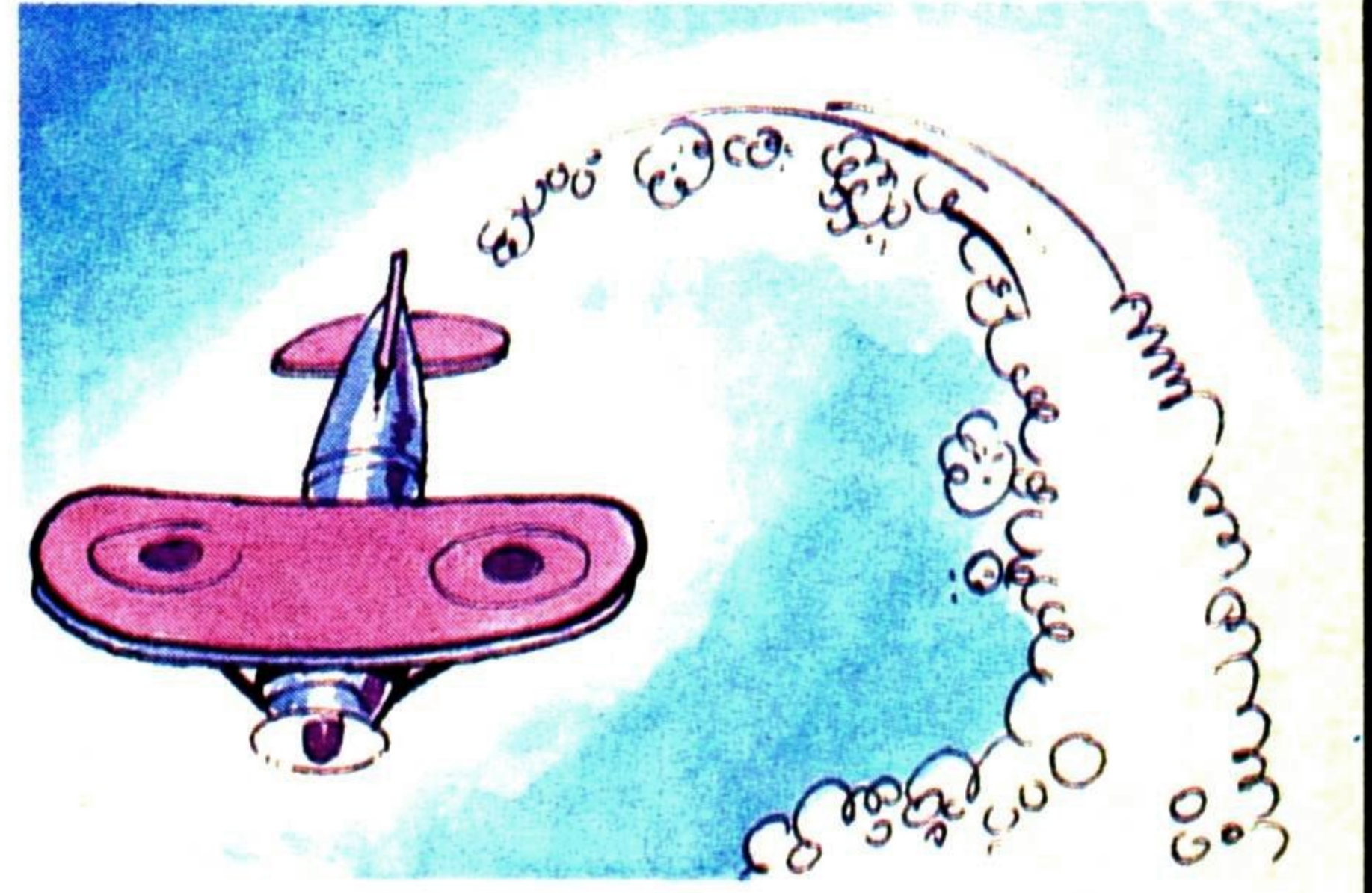
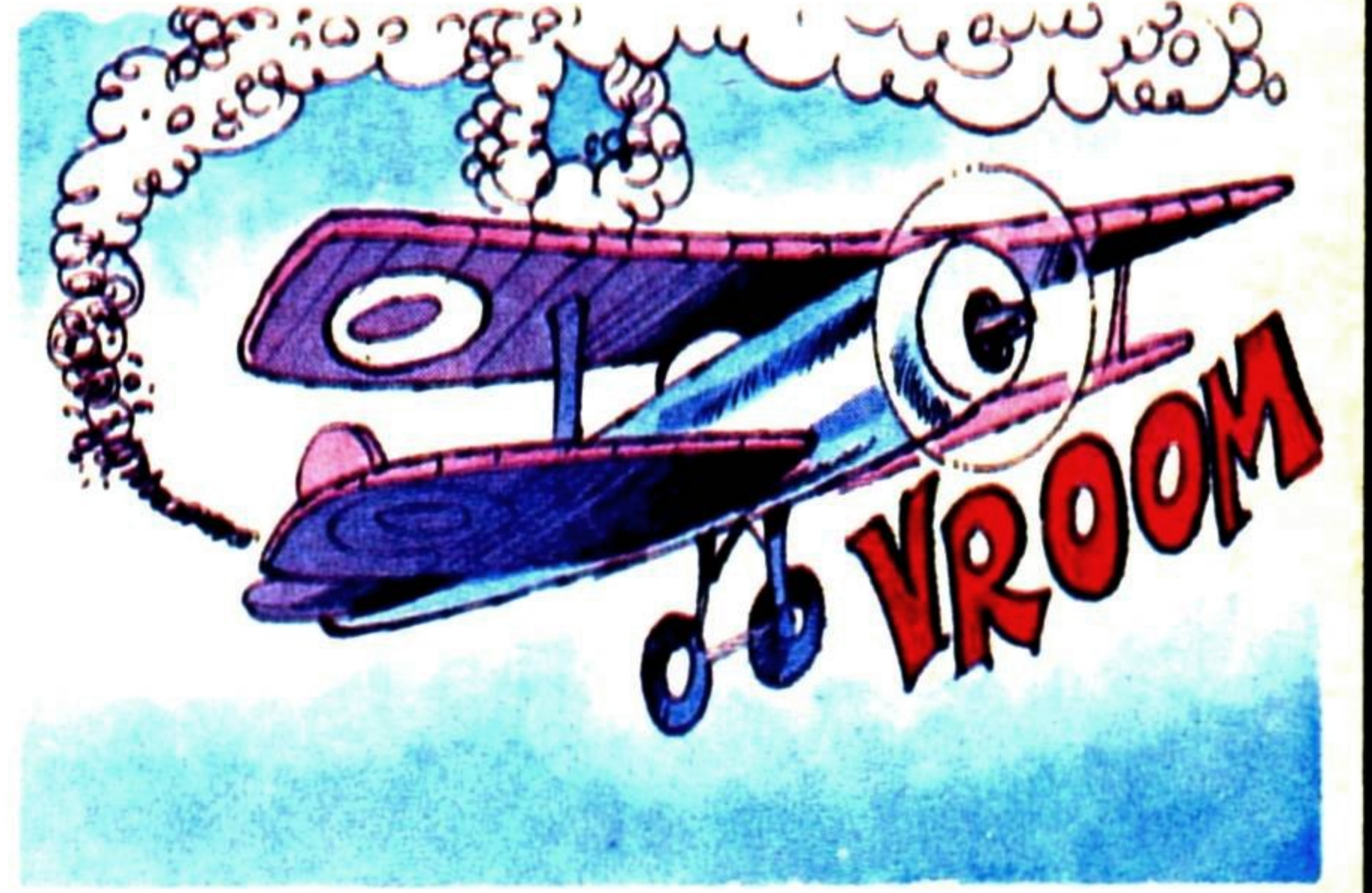
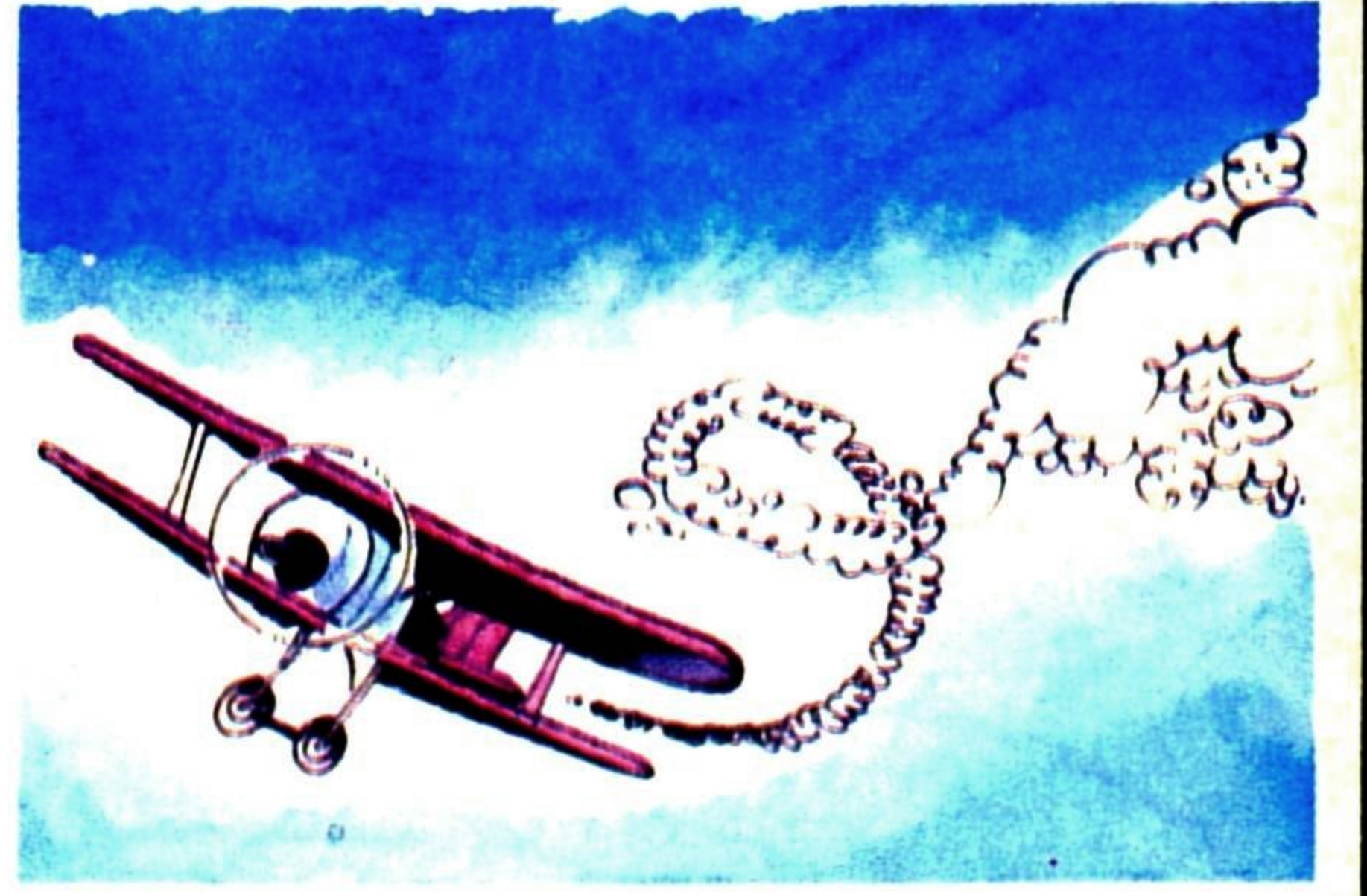
AĞIR ÇEKERİZ
DİYE KORKMA
RÜSTÜ.. ŞU EĞİMDEKİ
BALONLARIN VE DE
SENİN KALDIRMA
KUVVETİNLE KENDİMİ
TÜY GİBİ HİSSEDİYORUM.

İKİLERE
DİKKET

UVAAA!..
BEN DE BÜYÜK BALON
İSTERİM...

NERDEYSE KANTARIN TOPU
PATLAYACAK KEŞKE MEMELERİ
AYRI TARTSAYDIK...

SPENCER'İN PİLOTLARI



Çarşaf

SAYI: 13



22 MART 1978

4 LIRA

AGUU...
BAŞ-BA-KAN...

HANIMCIĞIM MÜJDE!
KONUŞTU, KONUŞTU...
NİHAYET
"BAŞBAKAN" DEDİ...

